

SZŰZ MÁRIA, VILÁG GYŐZELMES KIRÁLYNŐJE
most mutasd meg hatalmadat!

Forrás:

http://www.natalia-nover.lapok.eu/natalia_nover

Az oldalon részletek olvashatók Natália nővér magán-kinyilatkoztatásaiból.

REGINA MUNDI VICTORIOSA

A VILÁG GYŐZELMES KIRÁLYNŐJE

MÁRIA NATÁLIA, Magdolna nővér magán-kinyilatkoztatásai.

Összeállították, jegyzetekkel és bevezetőkkel ellátták:

Szűz Mária, a VILÁG KIRÁLYNŐJE tisztelői

Natália nővér

Kovacsics Mária Natália, Keresztrefeszített Jézusról nevezett Mária Dorothea Pozsonybesztercén született, Pozsony, 1901. jan. 31.-én, meghalt: Törökbálinton, 1992. ápr. 27.-én.

Szerzetesnő, a Világ Győzelmes Királynője-tisztelet és engesztelés kezdeményezője.

6 elemi végzet, de már gyermekkorában komoly imaéletet élt. 1917-től a ferences harmadrend tagja. 1918-ban Pozsonyban belépett az orsolyiták rendjébe, ahol a Keresztrefeszített Jézusról nevezett Mária Dorothea nevet kapta.

1922-ben Monsba (Belgium) küldték kiségitő nővérek. 1934-ben visszahívták Pozsonyba.

Belső indításra 1936-ban Magyarországra jött, hogy elindítsa Szűz Máriának, a Világ Győzedelmes Királynőjének tiszteletét. A zsámbéki Keresztes Nővérektől (akik között Natália nővére is ott volt) kapta a tanácsot, hogy a Jó Pásztor Nővéreknél Magdolna nővérként kérjen fölvételt.

A kecskeméti zárdába került. 1939-ben Gologi (Máriás) Lajos SJ lett a lelkivezetője. 1943-48 között a budai zárdában élt.

1940-ben azzal a kérelemmel fordult Serédi Jusztinián hercegprímáshoz, hogy engedélyezze Budán, a Normafánál, a Szent Anna réten a Világ Királynője Engesztelő Kápolna fölépítését. A kápolna alapkövét 1944. december 8-án tették le, de az építést már nem lehetett elkezdeni. 1946. január 25-én Mindszenty József hercegprímás jóváhagyta a kápolna tervét, majd november 19-én megbízta Bánk Józsefet, Kecskés Pált és Szabó Imrét Natália nővér magán kinyilatkoztatásainak kivizsgálásával.

Natália nővér egész életét az engesztelésnek és a Világ Királynője tisztelet terjesztésének, s ennek érdekében egy klauzúrás női rend alapításának szentelte. Egyházi jóváhagyást a rendnek nem sikerült kapnia.

1950-ben a szétszóratus után 3 nővér egy ideig Pestszentlőrincen élt, majd Pestszentimrén a Kun utcai kórház lelkészével együtt laktak egy házban. 1989-től Natália nővér ismét Budapesten lakott és újra megpróbálta elindítani a Szűz Mária, a Világ Győzelmes Királynője Engesztelő Leányai rendet. Dankó László kalocsai érsek Madarason adott letelepedési engedélyt. Utolsó éveit Hegyfaluban (Vas megye), majd Törökbálinton töltötte.

*Magyar Katolikus Lexikon
metropolita.hu*

Hivatalos vélemény Natália nővérről és a neki juttatott kegyelmekről

Dr. Krasznay Jenő teológiai tanár 1909-ben született Esztergomban. 1932-ben történt felszentelése után előbb a veszprémi egyházmegyében működött, majd 1936 és 1943 között középiskolákban volt hittanár. Elöljárói kívánságára ekkor Hász István tábori püspök mellé került, mint püspöki titkár. 1945-ben püspökével együtt Svájcba került, s ott a magyar katolikusok pásztorációjában vett részt egészen haláláig. Krasznay Jenő 1939-ben ismerte meg Natália nővért, és 1943. január 21-én szakvéleményét, jelentés formájában, felettesei elé terjesztette. Az alábbiakban e jelentésből idézünk részleteket.

”Mária Natália Magdolna nővért a kecskeméti Jópásztor-zárdában, 1939-ben, a Magdolna nővéreknek adott lelkigyakorlatok során ismertem meg. Félelemmel és önmaga iránti bizalmatlansággal tárta fel imádsága közben gyakran átélt lelki élményeit és az azokkal járó megpróbáltatásokat. Beszámolójából megállapítottam, hogy rendkívüli kegyelemben részesül. Ez idő óta – elöljáróim engedélyével – részint levélben, részint személyesen, évente egy-két alkalommal, lelki tanácsokat adok neki. Két éven át, pontosan 1941 őszéig arra a kérdésre kerestem választ, hogy a nővér félelmek közepette átélt lelki élményei valóságosak-e, vagy nem; hogy életét valóban Isten hatja-e át a maga misztikus működésével.

A második kérdés úgy szólt, hogy azok a nagy önmegtagadások, amelyeket a nővér a saját és a mások bűneiért vállal, Isten indítására történnek-e?

A nővért igen szigorú és nehéz engedelmisségi próbáknak vettem alá.

Utasításaimat, szinte vakon engedelmeskedve, végrehajtotta. Parancsomra a nővér megpróbált ellenállni a látomásoknak és a tapasztalt hangoknak.

Hogy ítéletet formálhassak a nővér misztikus imaéletéről, a következő forrásokat használtam fel:

- a) három tapasztalt jezsuita páter véleményét;
- b) szakkönyveket, különösen Nagy Szent Teréz műveit;
- c) a nővér feleleteit, keresztkérdéseimre adott válaszait;
- d) előljárói értesítéseit;
- e) különböző lelki betegségek szakszerű leírását.

Vizsgálataim módszerében elsősorban Poulain művére támaszkodtam (Die Fülle der Gnaden, 1. Band, Aug.1941).

A nővér lelki életének képe fokozatosan bontakozott ki előttem, a következő jellemző vonásokkal: érzékenység, mindig újra előtörő kételemek. Sokáig nem értettem e jelenségeket, s nem tudtam összeegyeztetni azon kegyelmekkel, amelyekről beszámolt. Később azonban ráébredtem, hogy az említett jelenségek olyan emberi gyarlóságok, amelyek a lelket sokáig elkísérik a misztikus egyesülés útján.

Azt is láttam, hogy a nővér ezen az úton nagy előrehaladást tett. A maradandó erények kétségtelen jeleit tapasztaltam nála. Ezek közül a leglényegesebbek: készséges engedelmesség, és mesterkéletlen őszinteség. Hosszú megfigyelés után arra a meggyőződésre jutottam, hogy azok az élmények, amelyekről nekem őszintén beszámolt, valóban átélt élmények. A zárdában, egyes társnői részéről, igen súlyos megpróbáltatásokat kellett elviselnie – erős lélekkel tűrte mindezt. Nővértársai közül sokan úgy nyilatkoztak, hogy a Natália nővért ért igazságtalanságokat ők nem tudták volna eltűrni.

Az első nagy kinyilatkoztatást – bizonyos bevezető élmények után – 1941 novemberében nyerte, mégpedig az elhunyt jezsuita atya, P. Bíró közbenjárására – ez tűnik ki feljegyzéseiből. 1942 augusztusáig a közlések egy mondanivaló körül variálódtak egyöntetűen.

Natália nővér, misztikus úton, tudomást szerzett egészen szűk körben hozott titkos döntésekről, kijelentésekről és tervekről, amelyek akkoriban Budapesten születtek, illetve hangzottak el.

Befejezésül kötelességemnek érzem, hogy kinyilvánítsam: meg vagyok győződve a mi Urunk Jézus Krisztusnak, Üdvözítőnknek természetfeletti működéséről Natália nővér esetében.”

Filmek:

A Magyar Televízió ÁTJÁRÓ című műsorában Natália nővérral és az Engesztelő Kápolna ügyével foglalkoznak. Mindenkinek figyelmébe ajánlom.

Adásidők:

Átjáró c. műsor:

2011. január 31.(hétfő) m2 17.55

SÍRJAİK HOL DOMBORULNAK c. műsor:

2011. január 28. (péntek) m1 15.31

2011. április 8. (péntek) m1 14.55

A szerkesztők várják azok jelentkezését, akik ismerték Natália nővért. Jelentkezni lehet a Magyar Televízió szerkesztőségénél.

Natália nővér küldetése

A vihar

Még nem jártam iskolába. Erdőkkel körülvett otthonunk felett hatalmas vihar tombolt. Édesapám karjaiba vettem, a konyha üvegezett ajtajában bámulhattam az ítéletidőt. Villámlott és dörgött szakadatlanul. Édesanyám, testvéreimmel együtt, térden állva imádkozott. Kicsi voltam, nem vettem részt az imában, nem is fogtam föl a veszélyt. A villámok fényé-

nél messzire elláthattam, úgy tűnt, egészen a mennyországig. Megkérdeztem édesapámat: honnan ez a nagy dörgés, ezek a fénylő villámok?

Apám így felelt: „Tudod, kis Leányom, gonoszak lettek az emberek, s az Úristen most kisujját felemelve megfenyíti őket. Arra figyelmeztet minket, hogy jók legyünk.” Megkérdeztem: ... S mi történik akkor, ha az Úristen a nagyujját emeli fel?” Apám kicsit elgondolkodott, majd így felelt: ”Akkor, kis Leányom, mindannyian meghalunk.”

Ez volt talán az első eset, amikor megsejtettem valamit az ítéletből, amiről annyi üzenetet nyertem az Úrtól. *

A kórus és a kötényke

Hatévesen voltam elsőáldozó. Ez az esztendő egy nagy örömet és egy nagy bánatot hozott nekem.

A bánat oka: kántorunk énekkart szervezett, de nem lehettem énekkari tag, mivel sem hallásom, sem énekhangom nem volt. Az elsőáldozás előtti napokban a kántor mégis ezt mondta „holnap gyere fel te is a kórusra, Marika!” Nagyon boldog lettem, pontosan megjelentem a próbán. Két ének után így szólt: „Eridj le a kórusról, Marika, hamisan énekelsz!” Borzasztóan sírtam. Édesanyám azonban szeretettel elmagyarázta, hogy az elsőáldozáskor az én énekem az imádság lesz.

Hófehér ruhában, csipkés köténykében járultunk a szentáldozáshoz. Ezen a napon keresztanyám vendége voltam. Fia, Janó siketnéma volt. Egy kosár frissen szedett cseresznyével kínált meg. A cseresznyét megettem és akkor vettem észre, hogy a köténykém piros lett tőle. Nagyon sírtam és elmondtam Keresztanyámnak. Ő azt mondta: „Ne sírj, Marikám! Ha végeztem a főzéssel, én kitisztítom a kötényedet.”

Én a kezemben tartottam továbbra is a piciny köténykét. Ebéd előtt egyszer csak bejött Keresztanyám a konyhából és kérte a köténykét. Ekkor leeresztettem azt. Keresztanyám erre hangosan azt mondta: „Marikám! Hófehér a te köténykéd, nincs azon mit mosni!” – Ekkor és ez után is mindig tudtam, hogy Jézus, Aki a Szentáldozásban hozzám jött és velem van, kitisztította, eltüntette a foltokat az én kis köténykémről.

A titokzatos hölgy

Elcsentem a Szentírást, és olvasgatni kezdtem. Két gondolat ragadt meg: „Ne ítéld, hogy ne ítéltessél”, és: „Amit egynek a legkisebbek közül tesztek, Nekem teszitek.”

14 éves koromban ferences harmadrendi fogadalmat tettem, s 15 éves koromban az is világossá vált előttem, hogy nem akarok férjhez menni. Mindig csak Jézus vonzott, akivel nemegyszer találkoztam is. Belső látás-

* Miután Natália nővér részletekbe menően soha nem mondta el önéletrajzát, ez a fejezet, amely a nővér személyes sorsának alakulásával foglalkozik, csak töredékes lehet: mindazonáltal a feljegyzett életrajzi töredékből világos képet nyerhetünk a nővér alakuló életpályája felől.

sal ekkor már királyokat és koldusokat láttam magam körül. Néztem az egyiket nagy hatalmában, de múlandó pompájában is; néztem a másikat igazságvágyó szegénységében, de ugyanolyan múlandóságában. Kinek adjam hát szeretetemet? Annak, aki mindig él, s mindenkor örvendezik szeretetemnek.

Nyolc testvérem közül már csak én élek, és egy öcsém. Stefánia húgom – aki szintén apáca lett, és már meghalt – még otthon, a családi házában, sokat segített nekem. Vasárnaponként édesanyám megengedte, hogy az ünnepi ebéd után mi, lányok, felváltva mosogassunk el, és tegyük rendbe a konyhát. Stefike engem mindig imádkozni küldött, mert soha sem ellenkeztem vele, és látta, mennyire szeretek csendben elvonulni.

Egyik nyáron, alkonyat felé, a padláslétra legalsó fokán ültem. Néztem a gyönyörűséges eget; lelkem mintha elszállt volna. Egyszer csak kinyílt a házunk kiskapuja. Egy asszony lépett be. Leugrottam a létráról, elibe siettem; szép volt, s valami túlvilági imádságos boldogság sugárzott belőle. „Talán ez lesz a ház, ahol engem befogadnak” – szólt az ismeretlen. „Eddig, ahová csak bementem, mindig elutasítottak; ’nincs hely’, máshol indoklás nélkül tessékeltek tovább. Ezen a soron kezdtem el, egy házat sem hagytam ki, egészen a mezőn át, a nagy hídig.” Néztem a hölgy arcát, és láttam, imádságos lélek és szereti az Istent. „Szeretem a jólelkű embereket” – szólalt meg ismét. „Ugye helyet adnak itt?” Igennel feleltem, majd beszaladtam édesanyámhoz. Sietve leírtam neki a vendéget: nagyon szép hölgy; másként öltözik, mint mi; szoknyája sötét, bokáig ér; hozzánk térne be, ha itt befogadnánk éjszakára; nem kér ágyat sem, elég neki egy szék, vagy egy imazsámoly. Szaladtam apámhoz is. Ő szigorú ember volt; „Ki ez a szálláskérő?” – kérdezte; neki is leírtam az asszony külsejét, közben félttem, hogy elküldi. Édesapám végül beleegyezett: „Nézd, Marikám – mondta - valahogyan majd csak elhelyezkedik ez a váratlan vendég; nincs sok helyünk, de azért maradjon.”

Mivel az esték hűvösek voltak, befűtöttünk. A hölgy egy konyhaszékre ült, én mellé a földre. A mennyországról kezdett beszélni; csak szívtam magamba szavait és repestem a boldogságtól. Megkérdeztem, enne-e vacsorát, de elutasította. Csak egy kevés teát kért, meg kenyeret. Vacsora közben titokzatos dolgokról beszélt nekem; a szentek tudományáról, Szent Ferencről. Én is megszólaltam: „Nagyon szeretnék a jó Istennek szolgálni. Apáca szeretnék lenni” – mondtam a hölgynek. „Az leszel” – válaszolta, magabiztosan csengtek szavai. „Honnét tetszett jönni?” – kérdeztem. „Bécsből – egy zárdából.” „Igen?” – kérdeztem örvendezve.

„Tessék engem is elvinni oda, nem baj, ha fiatal vagyok.”

„Ahová most megyek, oda nem vihetlek. Majd később” – hangzott a válasz.

Úrangyalára szólta a harang.

A hölgy összetette kezét, imába merült.

Lénye átalakult. Fenséget, oly égi szépséget sugárzott, alakja fénylett. Megijedtem, akkor már tudtam, a Szűzanya Ő. Ez benső megvilágosítás volt. Éjszakai pihenőre került sor, s szégyenkezve kellett megmondanom a hölgynek, hogy nem tudunk részére külön fekvőhelyet adni. Szüleim átmennek a másik szobába, neki mellém kellene feküdnie. Beleegyezett. „Elférünk” – mondotta. Szívem remegett az örömtől, soványka voltam. Kértem, vegye le a kendőjét. „Nem fontos” – mosolygott, de kéresemre levette. Gyönyörű haja fátyolként hullott alá, egészen a földig. Középen volt ketté választva. Apámhoz szaladtam: „Kicsit félek, de olyan szépeket mond. És olyan gyönyörű a haja, sűrű, nehéz, mintha vízesés volna. Megkértem, aludjon velem.” „Rád bízom, Marikám” – válaszolta apám. „Ha nem akar lefeküdni, maradjon ülve a hokedlin. Én nem fogok aludni, a padra dőlök le, a másik szobában, hogy ha valami történne, a közeletemben legyek.” Visszamentem a hölgyhöz. Mindketten ruhástól, félig ülve dőlünk le az ágyra. Egész éjszaka a mennyországról mesélt. Azt mondta, én is oda jutok. Szüleim is. Nem tudtam aludni a hallottak izgalmas szépségétől. Mondtam neki, reggel misére megyek. Azt válaszolta, ő is velem tart.

A misén mozdulni sem mertem mellette. Együtt mentünk áldozni. A mise végén egy ministráns szaladt hozzám, a plébános úr hívat, mondta. Azt válaszoltam, azonnal megyek, csak kikísérem vendégemet a falu széléig. A hölgy Stomfa irányába indult. Kérdeztem, oda talál-e? Elmagyaráztam az utat: „Először a hegynek tetszik menni, azután lefele, két-három percen át, onnan már látni a házakat.” Megköszönte a szállást. A búcsúnál még egyszer elmondtam szívem nagy vágyát: „Tetszik tudni apáca szeretnék lenni. Dicsértessék a Jézus Krisztus” – válaszolta. Két lépést mentem, majd visszaneéztem, hogy még egyszer lássam, mert nehéz volt elszakadnom tőle. Legnagyobb meglepetésemre nem volt már sehol. Sem égen, sem földön. „Talán még az Úr Jézus sem érné utol” – gondoltam gyermekfejjel.

A plébános atya már nagyon várt. „Ki volt ez az asszony Marikám? Nem volt földi lény. – A hölgy azt mondta, ha sokat imádkozom, elérem szívem vágyát, és apáca leszek.” A plébános úr elgondolkozott. „Alig mertem megáldoztatni” – mondta – mert amikor a Szentostyát felé nyújtottam, fénylett az arca és fény áradt a szájából is. Az Ostya kirepült a

kezemből. Megáldozott ebben a fényben. Féltem a rendkívüli jelenségtől, s láttam, hogy ebben az asszonyban semmi földi nincs, ez a lény maga a dicsőséges Túlvilág. Még a sekrestyében is remegtem.”

Az elodázott halál

Harminchárom éves koromban előjáróim Belgiumba rendelték. Ottani zárdánkban nagy szükség volt jól dolgozó, fizikai munkát végző nővérekre. Bár gyenge voltam és sokat betegeskedtem, nagyon szerettem dolgozni, bármilyen munkát elvállaltam. Meszeltem, sikáltam, vécét és ólat takarítottam, mostam, mosogattam, szemet hordtam stb.; ha pedig volt egy kis szabad időm, nagyon szívesen olvastam. Csont és bőr lettem, annyira hajtottam magam. Előjáróim úgy látták, hogy már nincs sok időm hátra: Pozsonyi rendházunkat is értesítették, hogy emberi számítás szerint hamarosan meghalok. Egy éjszaka így szólt hozzám az Úr: „Azt kérted tőlem, hogy Hozzám hasonló akarsz lenni, harminchárom éves korodban vigyelek magamhoz, nos, itt van az óra; szólítalak téged. Ha azonban mégis vállalnád a további szenvedést a lelkek megmentéséért, itt a földön, akkor meghosszabbítom földi életedet.” S Jézusom ekkor megígérte, megengedi, hogy a halhatatlan lelkekért szenvedjek még tovább a földön. Azt válaszoltam, hogy nagyon sokat akarok szenvedni, és sok lelket megmenteni a kárhozattól. Kértem Jézust: »Add meg nekem a kegyelmet, hogy öregkoromig vezekelhessenek itt a földön, és ha meghalok, segíthessem a lelkeket a mennyország felé, a világ végezetéig. Add meg nekem, hogy ezer és ezer földi elhagyott tabernákulum előtt imádhassalak, amíg Te a legutolsó Szentostyában itt leszel a földön.»

Jézus megígérte nekem, majd így folytatta:

„És mit kérnél tőlem, amikor te is 33 éves vagy?” – Mit tudnál még nekem adni, amikor már egészen odaadtad magadat? – Önmagamnál többet valóban senki sem kaphat Tőlem, de kérj valamit, kimeríthetetlen kegyelmem kútja.”

- Jézusom, arra kérlek, hogy a Te emberek között töltött 33 évad tiszteletére, adjál nekünk 33 ajándékot.

- „Ajándékomat Szeplőtelen Édesanyám tiszteletéhez fűzöm. Ezen ígéretetek valóra válnak mindazokban, akik tiszta szívvel, őszinte szándékkal, és buzgó szeretettel 9 egymást követő első szombatot engesztelik az Ő Szeplőtelen Szívét.”.

A nyelvek adománya

A negyvenes években, az egyik vidéki rendházban * a főnöknő kéretett, és megbízott azzal, hogy még aznap délután tartsak előadást, az ország minden részéből egybegyűlt körülbelül 150 nővér előtt, mivel baj van a hivatások körül: egyre többen jelentik be, hogy el kívánják hagyni a rendházat, és férjhez akarnak menni. Nagyon megrémültem. Kértem, hogy tekintsen el ettől. A nővérek között sok a tanítónő, tanárnő, diplomás és művelt ember, hogyan is szólhatnék én hozzájuk, én, az iskolázatlan? Sohasem beszéltem még nyilvánosság előtt: zavaromban egyetlen épkézláb mondatot sem tudnék megfogalmazni. Hasztalan tiltakoztam. A főnöknő ekkor az engedelmesség nevében megparancsolta, hogy tartsam meg az előadást. Ez ellen már nem szólhattam. Csak arra kértem, adjon némi gondolkozási időt, mert az Úr Jézussal szeretném megbeszélni ezt a keserves vállalkozást. Mondtam neki, hogy koldus és semmi vagyok, nem tudom végrehajtani az utasítást, ha csak Tőle, nem kapok kegyelmet. Hallottam Jézus erősített szavát: „Ne félj, nem neked kell beszélned. Én téged csak eszközül használalak, a nővérekhez Én fogok szólni, rajtad keresztül: szükségem van valakire, aki szívét és lelkét egészen odaadja Nekem.”

Bármennyire gyönyörűséges és megnyugtató volt Jézust hallani, tovább ellenkeztem.

Azt mondtam, szívesen végezném a legpiszkosabb munkákat, csak szónokolnom ne kelljen. Jézus ismét megszólalt: „Mondom neked, ne félj; majd Én beszélek. Tudasd a főnöknő anyával, hogy kész vagy megtartani az előadást.”

Ráhagyatkoztam Jézusomra, s a kijelölt időpontban megérkeztem a kápolnába. Atvillant agyamon, hogy a tanult emberek jegyzetet készítenek, én meg a levegőből szólok. Még egyszer a tabernákulumra tekintetem és ekkor valami túlvilági boldogság töltött el. Ismét hangzott a biztatás: „Te csak eszköz vagy, Én fogok beszélni!” Leültem az asztalhoz. Senkire se mertem nézni, csak beszéltem. Hangszer voltam Jézusom kezében, talán hegedű; minden hang, minden szó, minden futam időben ér-

* Sovy püspök atya úgy rendelkezett, hogy Natália nővér egy évig Zsámbékon tartózkodjék és ott szemlélődő életét zavartalanul élhesse.

kezett a lelkembe. Jézus hangja volt minden. A kolostori kicsiny kápolna égő erdővé változott; minden fény volt és tűz. Edénnyé változtam, amelynek italából elsőként én kortyolhattam.

Én lettem az első hallgató és figyelő, tanítvány voltam, mint az apostolok a hegyi beszédnél. Tudtam, egészen biztosan érzékeltem, hogy valaki beszél bennem; olyan dolgokról ejtettem szót, amelyek korábban még csak fel sem merültek bennem.

Miről beszélt Jézus? Szavainak aranya ma is ragyog lelkemben. A szerzetesi életéről szólt, a kilépésekről, a férjhezmenetelről, a zúgolódásokról, az elégedetlenségről és engedetlenségről, az előljárókkal szemben megnyilvánuló tiszteletlenségről, amit ma kontesztálásnak mondanak. Szólt a szinte minden kolostorban tapasztalható felbomlási folyamatokról.

Annyira elteltem leírhatatlan boldogsággal, hogy hangomat sem észleltem, azt sem éreztem, hogy ajkaim mozognak; Jézus nem is beszélt, Jézus valami gyönyörű muzsikát árasztott szét a kápolnában, s mi mindnyájan Vele énekeltünk; a bibliai szüzesség, az evangéliumi szegénység és engedelmesség szelleme, öröme töltött be mindent és mindenkit. Jézus szószéke fölém magasodott, én teljesen eltűntem.

Két óra hosszat tartott. Egy pillanatra sem csuktam be a számat. Túlvilági kegyelmekkel teltem el én is, s magam sem tudom, hogyan is fejeztem be.

Az előadás után siettem eltűnni, szaladtam fel a lépcsőn, a szobáig. A nővérek így is utolértek, s nem győztek álmélni a hallottakon.

Amikor végre egyedül maradtam, a por és hamu Natália nővérhez maga Lucia tartományi főnöknője lépett be. Elmondotta, hogy sokan, akik korábban el akartak távozni a szerzet kötelékéből, ígéretet tettek, hogy hűek maradnak szerzetesi fogadalmukhoz.

„Ugye, Natália nővér, nem hiába ragaszkodtam ahhoz, hogy szóljon az eltávozni akarókhöz” –mondta. Arra hivatkoztam, hogy maga Jézus beszélt nem én, hogy magam is sokat tanultam, mert Jézus szava harangozott bennem, én csak az Ő isteni harangzúgását hallottam, s hogy Jézus most is azt mondja: „Az Én kegyelmem éltet benneteket. az Én irgalmam él szívetekben.” Én csak az Ő gondolatainak fényében ültem az asztalkánál, és ami világított, az Jézus fénye volt.

Natália nővér kiválasztása és szenvedései

Így szólt az Úr:

„Leányom közöld gyóntatóatyáddal: ha egy tiszta és áldozatkész lelket találok, általa nemcsak ezer lelket, hanem egész nemzeteket mentek meg.”

- Elfelejtetd, Uram, ki és mi vagyok én.

”Te valóban semmi és senki vagy: nincs is más dolgod, csak az, hogy tovább add, amit neked mondok.” Ekkor megnyugodtam, hogy megmaradhatok semmiségemben. Más alkalommal azért panaszkodtam az Úrnak, hogy nem tudok jól magyarul. Magamban azt reméltem, hogy fölment e nehéz feladat alól. Azt válaszolta nekem: „Ó, te tudatlan, te gyámoltalan! Mit gondolsz, miért adtam melléd segítséget, gyóntatódat és újonc mesternődet? Ők melletted állnak.” Megkérdeztem Jézustól, mi a szándéka velem, így válaszolt: „Leányom, te a szeretet és a szenvedés által áldozat leszel a papokért, a bűnösökért és a tisztítóhelyen szenvedő lelkekért. Légy készen minden áldozatra őérettük. Amikor tőled valamilyen áldozatot kívánok, jelentsd előljárodni és gyóntatódnak. Ha ők ellenkeznek, akkor belső szenvedést küldök rád. Ebből megtudják, hogy Én kívánom tőled az áldozatot.” Amit Jézus mondott, azt meg is tette. A belső szenvedések oly nagyok voltak, hogy inkább elviseltem volna akármi-lyen testi fájdalmat és megpróbáltatást. Egyik napon, kompletórium idején, Jézus oly erősen vont magához, hogy elveszítettem az uralmat ér-zeim fölött, és nem tudtam elvégezni a szóbeli imákat. Amikor ismét ma-gamhoz tértem, nagyon szenvedtem, mivel megzavartam a közös imát. Szenvedtem a miatt is, hogy Jézus előre megmutatta a világra váró ka-tasztrófákat és a lelkek lezülését. Előljároim megparancsolták nekem, kérjem Jézust, hogy kegyelmi adományait feltűnés nélkül adja, különben nem vehetek részt az imákban, S nem maradhatok a Magdolna nővérek közösségében. Kérésemre Jézus így felelt: „Jól van. Ezentúl feltűnő jelek nélkül részesülsz kegyelmi adományaimban. Úgy fogok élni és működni benned, mint egykor, földi életemben az emberek között. Jöttem és men-tem, imádkoztam és dolgoztam, mint akármelyik ember. Lelkem rejtve volt a világ számára miközben Atyámnál időztem elragadtatásban.” A feladat, amellyel Jézus megbízott, sok szenvedést hozott nekem. Mikor panaszkodtam emiatt Jézusnak, így szólt: „Gyermekek! Én a kereszten és a kereszttel váltottam meg a világot. Elvéreztem. Gyóntatód, újonc mesternőd és te, nem szenvedtetek még az elvérzésig! Ne feledd el, hogy szenvedés a vételár azért a földért, amelyen hazádnak és az egész vilá-gnak szebb jövőjét építem.”

1940-ben gyakran küszködtem kételyekkel közlések valóságát illetően. Jézus így szólt hozzám: „Ne félj! Én voltam, aki hozzád szóltam, Én, az örök Szeretet, az örök igazság hatalmas szava. Akarom, és az a kí-vánságom –, hogy Szeplőtelen Anyámat nyilvánosan és ünnepélyesen a Világ Királynőjének ismerjék el – eljusson papjaimhoz, Szívem nem nyugodhatik, amíg Szeplőtlen Anyám, mint a Világ Királynője, el nem foglalja királyné trónusát!” *

Félénken válaszoltam: „Én ezt nem tudom közölni a papokkal, mert nem beszélek jól magyarul, s fönnáll az a veszély, hogy kívánságodat helytelenül adom tovább.” Ezt hallván ilyen szavakkal vigasztalt az Úr: Én, a Bölcsesség Istene, a kicsikkel kicsi vagyok, a nagyokkal nagy.

„Ne vonakodj, közöld mindezt gyóntatóatyáddal! Ő nem fogja fél-reérteni isteni akaratomat és szándékomat.” Néhány nap múltán így sür-getett Jézus: „Ha Én beszélek, te is beszélj! Ha pedig hallgatok, hallgass te is! Miért félsz? Nem fogsz kudarcot vallani. Szeplőtelen Anyám el fog-ja érni a neki kijáró királynői tiszteletet. Utoljára bíztam rád valamit: menj hát, és tedd, amit parancsoltam! Nem szabad késleltetned Szívem örömét, melyet általad elérhetek, s el fogok érni!”

Mikor egy látomás alkalmával megtudtam, hogy hazám nem kerül-heti el a borzalmas katasztrófát, azt gondoltam, hiábavaló az írás és a köz-lés. Jézus szelíden korholt: „Abbahagyam-e művem, amikor megláttam a kereszttel és a halált? Neked is így kell tenned! Tovább kell folytatnod az írást, még akkor is, ha holnap tán meg kellene halnod és munkád kárba vész. Nem a te műved az, amit teszel, hanem az Enyém! Én vagyok az, aki művem fölött rendelkezem – senki sem vonhat ezért kérdőre Engem, senki sem kontárkodhat bele abba, amit Én csinállok!” És ha gyóntató-atyám megtiltja az írást? – kérdeztem. „Akkor nem fogsz írni. Gyóntató-atyád szava az Én szavam. Gondosan őrizd meg az írásokat, mert a hábo-rú után ** szükség lesz rájuk! G. páter*** folytassa tovább művem ak-kor – mint annak apostola.

”Más alkalommal így vigasztalt Jézus: „Fogadd isteni parancsodat belső nyugalommal. Ezt csak akkor találod meg, ha gondolataid csakis Felém irányítod. Akarom, hogy közléseimet mondd el gyóntatóatyádnak.

* Ez a kívánság lényegileg teljesült, amikor XII. Pius pápa 1942. október 24-én az egész világot felajánlotta a Világ Királynőjének.

** A második világháborúról van szó.

*** Gologi páter Natália nővér gyóntatója, aki az engesztelés művének apostolaként tevékenykedett, míg előljároi meg nem akadályozták ebben.

Te vagy a botocska kezemben, amellyel ki akarom nyitni az ajtót, hogy eljuthassak papjaimhoz.”Ó Jézus, jó Pásztor! Mit tettél, mit gondoltál, mire jutottál, amikor rám találtál, ennyire megalázkodtál? Lehetetlen, hogy Jézus kéréseinek ellenálljak. Kívánságait teljesíteni akarom, amíg csak Ő akarja. Legyen mindez az Ő dicsőségére, mert Ő a minden, és én a semmi vagyok.

Magántermészetű misztikus élmények

Az örök élet ruhája

Zárdánk folyosóját separtem, mikor hirtelen Názáretben voltam. Sugallatot kaptam, hogy menjek oda és járjam végig a városkát. Felismerem Jézus erejét, hogy mindez elragadtatásban történik. Szívem annyira vágyódott mindig a názáreti Jézus után, hogy ott is csak Őt kerestem. Végigjártam a házakat Az egyik házba éppen bementem, ahonnan egy férfi lépett ki. „Kit keresel?” – kérdezte. – „A názáreti Jézust,” de rá se pillantottam, annyira elfoglalt Jézus keresése. A férfi így folytatta: „Menj be ezen a kiskapun, ott van édesanyám; majd ő megmondja, hol találsz Őt” A férfi eltűnt, én pedig beléptem. A szobában egy asszony ült; kedves és szeretetteljes vonásairól azonnal felismertem a Szűzanyát. Boldogan rohantam Hozzá, de Neki is csak azt hajtogattam, hogy Jézust keresem. „Fiam most ment ki a kapun” – mondta a Szűzanya. E szavak hallatára azt hittem, végem van: elrejtőzött előlem Jézus. ”Fiam mondta, hogy jössz, és kért, mutassak meg neked valamit.”

Ekkor fölemelt egy köntöst; olyan szép volt, hogy alig mertem rápillantani. ”Ez a ruha az örök élet ruhája – mondta –, Cordula nővére, aki ma érkezik zárdátokba, a déli órákban. (A nővér érkezéséről senki sem tudott). ”Sokat kell imádkoznod érte. ”A Szűzanya ezután megmutatott egy még gyönyörűbb ruhát: ”Ez Marcella nővére. Ő kísért el annak idején téged Belgiumba. Fiam meghagyta, hogy sokat kell imádkoznod ezért a nővéreért; különben nem tudja befogadni a számára készített kegyelmeket. Áldozat, engesztelés!” A Szűzanya egy harmadik leplet is megmutatott nekem: ”Ez a tiéd, az örök élet ruhája.” Egy pillanatig úgy éreztem, hogy a gyönyörűségtől, amit láttam, nyomban meghalok. Ekkor a Szűzanya jobb keze hüvelyk- és mutatóujjával finoman megfogta szerzetesi ruhám bő ujjasát, kicsit megemelte és ezt mondta: ”Fiam üzeni: ahhoz, hogy az örökkévalóságban e ruhát viselhessed, amit megmutattam, le kell vetned

ezt a ruhát.” Az elragadtatás hirtelen véget ért. A történetek szörnyű zavarba hoztak. A reggeli szentmise után azonnal közöltem mindent főnöknőmmel, aki megértéssel, szeretettel hallgatott meg.

Sírva kérdeztem tőle, mikor és hogyan kell levetnem ezt a szent ruhát, és miért kell egyszer kilépnem a rendből. Imádkoztam a tabernákulum előtt, s nem voltam képes belenyugodni abba, hogy az örök élet ruhájáért le kell majd vetnem ezt a szent ruhát.

Ekkor hallottam Jézus szavait: ”Amikor le kell majd tenned a szent ruhát, akkor mindenki leteszi ott, ahol te élni fogsz.” Délben pedig, amint a Szűzanya megmondta, csöngettek, egy Cordula nevű nővér érkezett, szerzetesi ruhában, Pozsonyból. Ez a fiatal, szép arcú teremtés a pozsonyi (ekkor már csehszlovákiai területen lévő) zárdából szökött meg, mert ott a rendőrség bevonásával kerestették. Hozzám jött, mert Pozsonyban én voltam a novíciák mesternője. A novíciátust nálunk újra kellett kezdenie. Elmondta azt is, hogy engem nagyon várnak a pozsonyi zárdában, s vissza szeretnének hívatni maguk közé.

A harangkötél

Nemcsak elragadtatásaim voltak, rengeteget szenvedtem a sátántól is. A gonosz lélek tudta, hogy Isten kezében eszköz vagyok, s hogy áldozattal, imádsággal sok lelket kell megmentenem. Amit ugyanis Jézussal megnyerünk, azt a pokol veszíti el. Kísértésekkel és megpróbáltatásokkal telt életem, midőn egyszer az ördög föl vitt a templomtoronyba, megfogta a harangkötelet, s arra akart rábírní, hogy akasszam föl magam.

Úgy éreztem, hogy nincs miért tovább élnem, már-már hajlottam a kísértő szavára, ekkor hirtelen megszólalt a harang, dél volt. Elmondtam az Úrangyalát, és eközben éreztem, hogy enyhül a pokol fojtogató szorítása. Estig bujkáltam a toronyban, zaklatott lelki állapotban, Jézus után kiáltva.

Este, tíz körül a főnöknő zseblámpával keresve talált meg. Velem maradt, imádkozott, kedves Mária érmét ajándékozta nekem. De alig hogy távozott, megjelent előttem a sátán, egy leírhatatlanul csúf állat képében, s megszólalt: ”Mit se számít, hogy most nem nyertem csatát; biztosíthatlak, halálszóróján az enyém leszel”.

E pillanatban megjelent Jézus, és a sátánhoz fordulva így szólt: ”Nem lesz a tiéd, mert nem te ontottad véredet érette, hanem Én”. Ekkor testben és lélekben megvigasztalódtam, megerősödtem, és minden kéte-lyem megszűnt.

A kegyelem mentőcsónakja

Egy csütörtök éjjel Jézus, mint azt gyakran megteszi, ma is elvitt a szenvedés kertjébe. Egészen elgyötörten kértem Őt, szabadítson meg egy bizonyos fizikai szenvedéstől. Jézus azonban így válaszolt: "Ezt a szenvedést kegyelemként adom; ezért nem is veszem el tőled. A fizikai, ideiglenes vértanúság borzalmas átélése a kegyelem mentőcsónakja azoknak a lelkeknek, akik bűneik sokaságával a kárhozat felé hajóznak. Ha kérésedre megszabadítanálak ettől a szenvedéstől, akkor a mentőcsónak, a rád bízott lelkekkel együtt, örökre elsüllyedne. Ezért áldalak meg téged a vértanúság titokzatos átélésével, valahányszor ezt a szenvedést kezemből elfogadod azon lelkek örök üdvéért, akiket általad kívánok megmenteni. Kedves leányom! Titokzatos szenvedés, titokzatos kegyelem az, hogy meghalsz, és újra élsz. Ezzel a szenvedéssel nemcsak lelkeket mentek meg, hanem közelebb hozom hozzátok a világbéke nagy kegyelmét".

A csonttörés

Egyik reggel Jézus, miközben imádkoztam, elvitt a Kálváriára, és látni engedte a latrok csonttörését. Rettenetes látvány volt; örültem, hogy az Ő csontjait nem törték meg; elgondolkoztam ezen; Jézus így szólt: "Ha a Mennyei Atya irgalmas szeretete nem úgy intézkedik, hogy a latrok csonttörése előtt meghaljak, az emberi gonoszság éppúgy elbánt volna szentséges testemmel, akár a latrokéval. Kedves Leányom! Hogy a Mennyei Atya miért kivételezett isteni Fiával, az emberek számára titok; a földi emberek, és az Ég angyalai csak a végítélet napján tudják meg. Gyermekem! Egyesülj velem, és naponta mondd külön ezért hálát, és azért is, hogy a világ összes bűneinek rútságát magamon viseltem a kereszten haladokolva, s elnyertem Mennyei Atyám tetszését. Örök hála és dicséret érte a mindenható igaz Atya Istennek". (Ahogyan Jézus ezeket mondta, rendkívül megható volt.)

Állatok eledele

Egy alkalommal azt mondtam Jézusnak: "Nincsen a világon semmi, amit meg ne adnék Neked." Ő ezt kérdezte: "Mindenre képes volnál? Igen, csak örömdre szolgáljon" – feleltem. Néhány nap múltán, egy szentséglátogatáskor hallottam Jézus szavait: "Hajlandó volnál sertés, vagy más állatok moslékát is megenni?". Másodszor is meghallva Jézus hangját, nem tudtam, élő vagyok-e, vagy holt. Diadal, boldogság töltötte

el a szívemet. Talán a mennyei boldogság érintett. Hogy nem haltam bele Jézus közvetlenségébe, talán annak köszönhetem, hogy földi természetességében, s nem megdicsőült ragyogásával érintette értelmemet. Szívemben így is földre estem, mint három tanítványa, mikor az Üdvözítő színében elváltozott. Így válaszoltam: "Teérted, Jézus, megteszem, megteszem." Jézus így folytatta: Akkor most indulj főnökanyádhoz, és mondd meg neki, hogy ma, az Én kívánságomra, nem kérsz ebédet. Egyben kérd hozzájárulását ahhoz, hogy amikor a sertéseket gondozó nővér a moslékot vödörkébe önti, egy edénnyel te is vehess az állatok eledeléből. Amit kiérdemítettél, az lesz az ebéded."

Az ebéd nem írható le; az étel nem volt sós, nem volt édes, nem volt keserű, nem volt fűszerezetlen. Egyáltalán, nem tudtam megállapítani, hogy amit magamhoz veszek ízlik, vagy nem ízlik. Nem néztem a tányéromba, hogy sok vagy kevés van-e előttem. Nem gondoltam arra sem, hogy jóllakom-e, vagy sem. Az a tény, hogy fenntartás és gondolkodás nélkül követhetem az én Jézusom parancsát, egy földöntúli elragadtatott állapotba emelt.

Ima a megholtakért

Egyszer, hajnali fél négytől fél hatig, Jézus arra kért, hogy a szenvedő lelkekkel foglalkozzam. Eppen be akartam fejezni a naplóírást, amikor Jézus megszólított: "Gyermekem! Tiszteletben tartom fáradtságodat, de arra kérek, ne térj addig pihenőre, amíg le nem írtad a tisztítóhelyen szenvedő lelkek helyzetét. Akarom, hogy paptestvéreim minél előbb bekapcsolódjanak a szenvedő lelkekért végzett ima és életáldozatba. Most azoknak a szenvedő lelkeknek akarok segítséget nyújtani, akik még a földi életben azért könyörögtek Hozzám és Szeplőtelen Anyámhoz, hogy holtuk után, ha a tisztulás helyére érkeznek, könyörüljek rajtuk."

Elvitt engem egy végeláthatatlan nagy helyre, ahol, bár sötét volt, mégsem szorította félelem a lelkeket. Megszámlálhatatlan sok lélek tanyzott itt. Szorosan egymás mellett gubbasztottak, mozdulatlanul, fekete leplekkel fedetten; mind egyforma volt, sötét, néma és szomorú. A fájdalomtól szinte megszakadt a szívem. Értelmi látomásban tudomásomra jutott, hogy ezek a lelkek a földi emberektől még semmi segítséget (imát, áldozatot) nem kaptak. Tudták, hogy számukra még nem érkezett el a segítség órája. De tudták azt is, hogy nem késik soká a kegyelem.

Jézus ezután egy hasonló helyre vezetett. A lelkek itt is ugyanúgy, egymás mellett gubbasztottak fekete leplekkel lefödve, de amikor Jézus-

sal beléptünk, mindnyájan megmozdultak. Kezemben rózsafüzér volt, hogy értük imádkozzam. Amikor a lelkek meglátták az olvasót, mind egyszerre kiáltozni kezdtek: „Nekem, értem, nekem, értem, nővér, értem, nekem!” Egymást túlkialtva könyörögtek segítségért, mint amikor a méhraj özönlik felhőként. S bár egyszerre kiáltoztak, mégis külön hallatszott mindegyikük hangja; többeket fölismertem, akikkel kapcsolatban állottam, néhány más rendhez tartozó társamat is. Megdöbbsentem, amikor egy tartományfőnöknő fordult hozzám, és szelíden kért, hogy imádkozzam érte. Utána nyomban egy ismerős nővér jött, összekulcsolt kézzel; megfogta a rózsafüzért és könyörgött: „Értem, értem!” Nem tudom, hogyan, testben-e, vagy lélekben, de csurgott róla a veríték.

Jézus ezután egy harmadik helyre ment, én utána. Megszámlálhatatlanul sok nővér állt mozdulatlanul ott is: mint az előző teremben az ismerős nővérről, mindannyiukról csorgott a veríték. Felém fordultak, rózsafüzérimákat kértek tőlem; ez a helység már világos volt. Azon gondolkodtam, miért pont a rózsafüzért kérik tőlem. Jézus ekkor megmutatott egy rózsafüzért, amelynek szemei virágfüzérből álltak. Mindegyikben Jézus egy-egy csepp vére ragyogott. Amikor imádkozzuk az olvasót, a Jézus Vére arra hullik, akiért mondjuk. A tisztóhely lakói Jézus megváltó Véréért esedeztek.

Munkarend

Egyik reggel, imádság közben aggasztottak az előttem álló feladatok. Jézusom ekkor így szólt hozzám: ”Nem tudom észrevenni izgalmaidat anélkül, hogy segítségemre ne siessek. A következő rendben végezd tennivalóidat: minden munkádat összeszedettségben és Szeplőtelen Anyám áldásával kezd el, s ugyanígy is fejezd be. Ha szólok hozzád, a napot szavaim leírásával kezd; ezt azért is kívánom, mert amíg írsz, Velem foglalkozol, és lelked Velem töltekezik. Erre szükséged van neked, de Nekem is. Ezután kövesd Szeplőtelen Édesanyám példáját, és jelenlétem boldogságában fogj a varráshoz, és a többi feladathoz. Ne feledd, hogy egy leírt betű, vagy egy öltés, egy lelket jelent. A kegyelem nagysága az áldozattól, és a szeretet tiszta szándékától függ. Ne foglalkozz azzal, hány lelket mentettél meg. Én, Jézus, a lelkek üdvözítője, jegyzek minden megmentett lelket. Az örökkévalóságba való bevonulásod pillanatában ezt is leolvashatod a kegyelemtábláról. Ezek a lelkek majd hálásan mutatkoznak be neked, és az örök boldogságban köszöntenek. Édes Leányom! Isteni akaratom szerint, a lelkek megmentése legyen legfőbb gondod, egyetlen életcélod. Mennyei Atyám előtt az ember élete, a lelkek megmentése nélkül, csak üres lap.”

Az ítélet helye

Jézus többször elvitt az ítélet helyére. Legutóbb egy igen bűnös lélekért imádkoztam. Lelkiatyám kérésére megkérdeztem, megmenekült-e? Jézus látnom engedte, hogyan folyt le az ítélet e lélek fölött. Arra számítottam, nagy dolgokat fogok látni, de nem láttam semmit. Csak képekben tudom elmondani, amit átéltem. Figyeltem az említett lelket, amint az ítéltre ment, mellette őrangyala és a sátán. Jézus isteni fenségében várta. Nem az Atya ítél. Az igazságtétel, néma csendben zajlik le, egy pillanat alatt. A lélek előtt leperreg élete. Jézus szemével látja azt, és megjelennek rajta a pettyek, fekete pontok vagy foltok. Ha a lélek kárhozatra méltó, semmi bánat nincs benne, Jézus szótlan marad, a lélek elfordul Tőle; a sátán akkor megragadja a lelket, s azonnal elhurcolja. Legtöbbször azonban Jézus mérhetetlen szeretettel kinyújtja kezét és megmutatja azt a helyet, amelyet a lélek az örök dicsőségben megérdemelt. Majd így szól: ”Menj be!” Akkor a lélek magára húz egy leplet, a tisztítóhelyen szemlélt lepelhez hasonlót. – A leplek színe sokféle lehet, a fehértől egészen a feketeig, s már megy is a tisztítóhelyre. A Szűzanya kíséri, vigasztalja; vele van őrangyala is. Az el nem kárhozott lélek nagyon boldog, hiszen látta helyét az örök dicsőségben.

A Szűzanya nincs jelen az ítélet minden szakaszánál; mielőtt az ítélet bekövetkezne, közbenjár Szentséges Fiánál a lelkek üdvéért, mint valami védőügyvéd, védelmezi a lelkeket. De amikor az ítélet megkezdődik, már szótlan, csak kegyelme sugárik a lélekre. S az ítélet tulajdonképpeni pillanatában a lélek egyedül áll Jézussal szemben. Viszont amikor a megérdemelt színű leplet magára veszi, a Szűzanya ismét mellette van, és a tisztítóhelyre kíséri. A Szűzanya szinte állandóan a tisztítóhelyen időzik, árasztja megmentő és enyhet adó kegyelmeit. A tisztítóhellyel kapcsolatban ugyan sokszor beszélnek tüzről, de én nem láttam semmiféle tüzet. A tisztulás helye ez, de a boldogságé is egyben. A lelkek ott várakoznak, örömmel várják az örök boldogságot. A boldogságon van a hangsúly, nem a szenvedésen.

– Az említett bűnös lélek megmenekült a kárhozattól.

Megkérdeztem Jézust:

Mitől függ az üdvösségünk?

Jézus szavai: „Az üdvösség nem a tegnapi naptól függ, sem a 40 év előtti naptól, hanem az utolsó pillanattól. Ezért állandóan tartatok bűnbá-

natot. Az üdvösséget azért kaptátok, mert megváltottalak titeket. Az üdvösségetek nem a ti érdemeitektől függ. Attól eljövendő dicsőségetek foka függ. Ezért is kettőt kell gyakorolnotok:

- a) állandó bűnbánatot,
- b) sokszor mondjátok: Jézusom, kezedbe ajánlom lelkemet.

Az ítélettől nem kell félni, Jézus a báránynál is szelídebb, és ki mondhatatlan szeretettel veszi körül a lelkeket. Nem küldi sem tisztítóhelyre, oda a lélek vágyva indul, hogy mielőbb megtisztulva találkozhasson magával a Szeretettel, akibe beleszeretett; a gögös lélek maga veti meg ezt a Szeretetet, elhatárolja magát, és ez maga a pokol. Egyszer Jézus vállán sírva kérdeztem: „Miért teremtetted meg a poklot?” – Mire Jézus elvitt egy igen bűnös lélek ítéletére, ahol is a nagy bűnösnek megbocsátott. A sátán dühöngött: „Ez a lélek életében enyém volt, nem vagy igazságos!” – vágta oda Jézusnak. – „Ez annyi bűnt elkövetett, én csak egyet, és mégis megteremtetted a poklot számomra.”

Jézus akkor határtalan szelídséggel szólt a sátánhoz: – ”Lucifer! Kértél Tőlem, csak egyszer is bocsánatot? Lucifer akkor szinte okádott a dühtől, úgy ordította:

– „Azt nem, azt már nem!”

Jézus akkor hozzám fordult: „Látod, ha bocsánatot tudna kérni, megszűnne a pokol.” Ezért kéri tehát Jézus tőlünk, hogy állandó bűnbánatban éljünk: fontoljuk meg, mennyit szenvedett Jézus bűneinkért, hogy elnyerhessük az üdvösséget, kérjünk ezért Tőle sokszor bocsánatot, és szeressük Őt ezért. Jézus nagyon vágyik szeretetünkre, mégpedig mindenkiére külön. „Minden lélek egy külön világ” – mondja Jézus. Egyikük sem helyettesítheti a másikat. Jézus minden egyes lelket úgy szeret, hogy ahhoz hasonlóan senkit.”

Jézus tanítása arról, mikor nem tud a pokol ördögi cselekvést üzni:

”Gyermekeim! Ha nagy bánat ér, és nem tudsz imádkozni, ha megzavarodtál valami miatt, ha megbántottak, ha úgy érzed, le vagy forrázva, és másra nincs erőd, csak ennyit mondj Nekem bizalommal és szeretettel: Jézus... Jézus! Akkor Nevem hallatára a szentek, Szeplőtelen Édesanyám is leborulnak, és imádnak Engem. A pokol is bezáródik, mivel az is Isten hatalma alá esik, nem tud cselekedni, az is meghajol Nevemre.

Ezt jelenti a Szentírásban az, hogy Jézus Nevére meghajol ég és föld. Nem gondolod, hogy nagyon sokat ér ez az imádság, ha kiejted Nevemet?

Ha az imádságra szánt idő alatt nem tudsz mást, csak kiejted Nevemet, ahányszor lélegzel szeretettel és bizalommal, igen jól imádkoztál, és mindent elnyerhetsz általa.”

Natalia nővér: „Ezért is nem kell erőszakosan térítenünk. Ha valaki megközelíthetetlen, például apa, anya, szülők, gyermekek, elég ha imádkozunk értük. Áldásos erőter fogja körülvenni őket. Mindezt pedig a Szűzanya által! Mert minékünk általa kell Jézushoz közelednünk, ha azt akarjuk, hogy kedvesek lehessünk Jézus előtt. Szűzanya nélkül nem tudunk Jézushoz közel kerülni. A gögös ember nem tudja ezt megtenni. A gögös ember a kárhozát útján halad. Lucifer sem tudott megalázkodni. A Szűzanya a tenyerében hordozza minden gyermekét. Dédelgeti, minden érdemét neki adja, Jézust elnézésre hangolja. Ha valakinek az a vágya, hogy Jézushoz közel kerüljön, akkor a Szűzanyához kell fordulnia, és magát egészen neki kell adnia. A Szűzanya aztán biztosan fogja őt Jézusnak megőrizni, és átadni.”

Kell-e féltetni Jézust Máriától, miként a másvallásúak vélik?

Én a Szűzanya bolondja voltam, annyira szerettem. De amikor Jézus megjelent, annyira lekötött az élmény, hogy nem tudtam másra gondolni. Megkérdeztem Jézust:

- Nem esik rosszul Anyádnak, ha Téged szeretlek? Jézus mosolygott: „Ha örömet akarsz szerezni Szeplőtelen Anyámnak, akkor mond Nekem. Szeretlek!”

- Jézusom, ezután így mondom Neked: Jézusom szeretlek. Édesanyád öröme!

Jézus véleménye a gonosz emberekről

Nemrég a tévét néztem, ahol egy ember kutyát uszított a menekülőkre, amely széttépte őt. Annyira megrázott, hogy a valóságban is egyik ember kínozza a másikat, és azt kívántam, szét kellene tépni azt, aki ilyesmire képes.

Jézus megszólalt bánattal telve:

„Akit megkínoz egy másik ember és meghal, az Tőlem kegyelmet kapott, és ki mondhatatlan boldogságban részesül egy örökkévalóságon át.

De mi lesz azzal, aki gonosz volt? Az is az Én gyermekeim. Meghaltam érte. És most te is ütsz rajta? Nem is az ő gonoszága fáj jobban, hanem az, hogy te megütötted őt, azt akit annyira szeretek. Ezzel Engem ütöttél meg! Ó, kérlek ne bánts! Inkább imádkozz érte, hogy megtérjen, hogy ne kelljen elveszítenem, ne kerüljön a kárhozatba, hogy az Enyém lehessen.”

Ekkor Jézus megmutatta, hogy milyen rajongva szereti a bűnösöket. Ezek miatt szeret Jézus engem is. Jézus így aranyozza be azokat a bűneinket, amelyeket megbántunk. Nem merném újra elkövetni őket, nehogy fájdalmat okozzak Neki. Megértettem azt is, hogy az utolsó ítéleten, amikor bemutatják megbánt bűneinket, azok ragyogó ékszerekké válnak, Jézus szeretete miatt.

Jézus véleménye tetteinkről

Megkérdeztem Jézust, milyen cselekedetet végezzek, hogy kedvére legyek. Jézus erre így válaszolt: „Nem számít Nekem, hogy mit csinálsz, térdelsz-e, vagy ülsz, avagy fekszel, Tőlem akár cigánykereket is hányhatsz, csak az a fontos, hogy mindig Mellettem légy, és szeress Engem!!! Soha ne lépj ki Belőlem! Mindig Velem társalogj! Mondj el Nekem mindent, a gondolataidat is. Csupán arra vigyázz, hogy Nekem fájdalmat ne okozz. A többit elvégzem Én helyetted: a te családod anyagi és lelki életét. Nem kell kérned semmit, ha szeretsz Engem. Neked csak egy feladatod van, hogy Engem szeress! Szeretném, ha megértenéd ezt végre. Minden más hozzáadatik neked, szegény, drága gyermekem.”

Jézus más módon is kéri a bűnbánat gyakorlását

Sokszor gyónj! Láttam, ilyenkor Jézus kinyitja Sebeit, és azokból cseppenként folyik a Vér mindaddig, amíg a pap a feloldozási imát mondja.

„Gyermekem, menj gyónni! És mondj valamit, mert Véremet akarom újra ontani az emberekért. Bűnbánatodat kérem.” *

Jézus koldul

Egyszer megdöbbenve láttam Jézust koldusruhában. Szánalommal kérdeztem:

- Jézusom, honnan jössz?
- Papjaimtól.
- Mit kerestél náluk?
- Lelkeket kértem tőlük.
- És kaptál?
- Nem kaptam.

Miért nem adtak neked lelkeket, Jézusom?

Azért, mert önmagukkal jobban el vannak foglalva, mint a lelkek megmentésével. A lelkek üdvösségéért kellene fáradozniuk; le kellene mondaniuk önmagukról, s a sokféle élvezetről. De nem így tesznek; pedig Én a kereszten értük imádkoztam:

„Atyám, kezedbe ajánlom lelküket, hogy egy se kárhozzék el közülük.” Leányom, éjjel-nappal imádkozz értük, minden áldozatot hozz meg papjaimért, hogy amint most Nekem tőlük, úgy a végelszámolásnál egyiküknek se kelljen üres kézzel távoznia mindörökre.”

Így szoktam imádkozni

Sokszor élveztem Jézus és a Szűzanya jelenlétét együtt. Azt kértem tőlük, ne legyek látványossága e világnak. Ismeretlenséget, megsemmisülést kértem ezen a földön, hogy csak egy törekvésem legyen, csak egy örömöm; amit ezek a szavak rejtenek: Te, meg Én.

„Ha a Tiédnél jobb sorsot adsz, engem magasztalsz, s én nem tudnék úgy a szemedbe nézni, hogy több vagyok, mint Te. Ne engedd, Uram, hogy bármiben is jobb legyen az életem, mint a Tiéd volt!”

„Én teszlek szentté”

Ördögi kísértések következtében sokat szenvedtem attól, hogy esetleg elkárhozom. Hosszantartó szenvedések és gyötrődések után így szólt hozzám Jézus:

„Te csak azzal törődj, hogy Engem szeress. Ne törődj még bűneiddel sem! Ne dolgozz azon, hogy szentté légy, csak hagyatkozz Rám: Én teszlek szentté!”

„Az én szeretetemmel foglalkozz; azt viszont, hogy szeretlek, hitesd el magaddal! Így több kegyelmet kapsz, s lelked örömmel töltökezik mindenkor.”

* Medjugorjében a Szűzanya havonta kér szentgyónást. Nem azért, hogy gyötörjük magunkat, hanem mert megalázkodásunkra szüksége van Jézusnak, engesztelésül a gögös emberek bűneiért, és a világ megtéréséért.

Közlések Magyarországról

Részletek Natália nővér naplójából

E közlésnek is két csoportja van: egy része még a második világháború előtt került lejegyzésre. Más részét jóval utána, a nővérral való személyes találkozások során jegyezték le. Lényegük egyetlen szóban kifejezhető: engesztelés! Jézus és Szűz Mária engesztelést kíván ettől az országtól; tőlünk, hogy ne legyen kénytelen elpusztítani azt, amin könyörölni akar. Minden olvasó, önmagába tekintve, lemérheti,

mennyiben tesz eleget a kérésnek. Engesztelésen Jézus életünk jobbítását érti. „Aki eddig káromkodott, az dicsérjen, aki lopott, az adjon, aki gyűlölt, az szeressen stb” Jézus, Natália nővéren keresztül, semmi újat nem kíván tőlünk, mindent megtalálhatunk a Szentírásban.

De van azonban mégis valami, ami e szövegek olvasásakor az újdonság erejével hat. Egy világméretű engesztelési mozgalomról van szó, amelynek Magyarországról kell kiindulnia, s elterjednie az egész világon.

A mi feladatunk az engesztelés

A SZŰZANYA MAGYARORSZÁGOT SAJÁT TULAJDONÁ- NAK NEVEZI, EZÉRT MAGYARORSZÁGTÓL KÜLÖNLEGES ENGESZTELÉST KÍVÁN

Az engesztelést a Szűzanyával kell végeznünk, saját bűneinkért, és a hitetlenség bűneiért.

1940 – Szűzanya szavai:

„Szent István az országot a mennyei Atyától kapta, és mivel fia meghalt, örökségül Nekem adta. Én ezt az örökséget elfogadtam. Más országok is felajánlották magukat Nekem, de örökségem csak ez az egy ország. Történelmében megjárta a keresztutat, de soha el nem pusztul.”

Az Úr Jézus szavai

A háború előtt: „Anyám országát szeretném megkímélni, ha akad elegendő számú engesztelő lélek.” „Terveim vannak ezzel az országgal. Tartsatok bűnbánatot, engeszteljétek, nehogy eltörölni kényszerüljek ezt az országot. Meg akarok ugyanis könyörölni rajta. Azt akarom, hogy az engesztelés jó illata szálljon fel Szívemhez a magyar földről, és járja át az egész világot Anyám országát meg akarom tisztítani,

áldani, és Szívemhez vonni.

Ha a magyar nép megszűnik vétkezni, mindenekelőtt a tiszta erkölcs ellen, nem káromkodik, tisztelettel ejti ki Szeplőtelen Anyám nevét, bűnbánatot tart, és engesztel, eljövök, és kegyelemmel gazdagon felruházom őt. Amint a megváltás a betlehemi istállóból indult, úgy fog elindulni Magyarországról nagy művem: a bűnök eltörlése, a lelkek megszentelése, a sátn letaszítása (lásd: pl. Szereteláng elterjedése innen indult, amely a sátn megvakításával jár), az Én győzelmem.

A magyar nép elnyeri tetszésemet, Édesanyám iránti tiszteletéért, és szeretetéért” Akkor bemutatta nekem Jézus Magyarország és az egész világ reményteljes jövőjét.

„Magyarország engesztelésért kész vagyok az egész világon könyörölni!”

1939 és 1940-ben Natália nővérek az Úr Jézus konkrétan körvonalazta, milyen engesztelést kíván Magyarországtól. Ezeket a közléseket az Egyház szigorúan megvizsgálta. (Krasznay Jenő püspöki titkár, P. Biró és Müller Lajos jezsuita atya. Utóbbi szerzője az egyetlen magyar nyelvű műnek, mely még a 30-as években jelent meg: Aszkétika és Misztika.)

Az Úr Jézus által kért engesztelés

Magyarországtól, és a világtól:

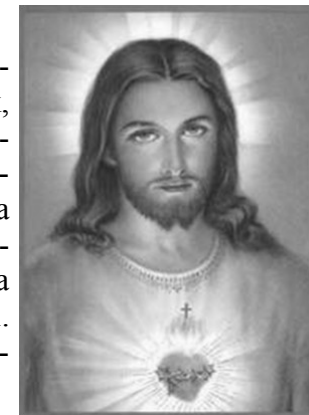
1. Imádság és böjt. „Keresem és kérem gyermekeimet, böjtöljenek, imaórákat végezzenek, ezalatt ne csak szóbeli imákat mondjanak, hanem maradjanak Mellettem, tartsanak bűnbánatot, de mindent Szeplőtelen és fájdalmas Anyám Szívével egyesülve. Imádkozzák a rózsafüzért. – A kólostorokban éjjel-nappal szünet nélkül tartsanak szentségimádást, szünet nélkül felváltva mondják a rózsafüzért és ostorozzák magukat.

2. Az egyháziak ne viseljenek címeket, és osszák el minden vagyonukat a szegényeknek. (A világháborús összeomlás előtt!)

3. Sok buzgó gyermekem közösségeket alkosson (ma imaközösségnek mondják őket), amelynek célja az legyen, hogy Szeplőtelen Anyámmal együtt engeszteljenek Engem.

4. Megdicsőít és megvigasztal Engem már az is, hogy Szeplőtelen Anyám képét viselik pénzérmeiken, de mennyivel nagyobb örömöm lenne az, ha mindenki az Ő képét viselné szíve fölött. (pl. skapuláré, csodásérem).

5. Szűnjenek meg a káromlások, a nyelv rettenetes bűnei.

6. Tartsátok meg a 9 elsőszoombatot Szeplőtelen Anyám tiszteletére, és az Én engesztelésemmre, amelyhez számotokra olyan sok kegyelmet fűztem!

7. Akarom, hogy Édesanyám, mint a Világ Királynőjének tisztelete, Magyarországról induljon el. Mindaz, amit a Világ Királynője tiszteletéről írtunk, sokkal bővebben lett az akkori Szentatya elé terjesztve, s XII. Piusz pápa felkarolta. (Ő saját személyére, a Vatikánra vonatkozólag a Szűzanyától is kapott közléseket, döntéseiben segítséget: pl. hogy a bombázások alatt ne hagyja el a Vatikánt, stb.) A Szentatya 1954-ben Mária évében ünnepet is rendelt a Világ Királynője tiszteletére.

8. Az Úr Jézus, de a Szűzanya is kérte: „Az Egyház készítsen Nekem egy helyet, ahová kegyelmeimmel leszálljak, hogy innen megtérésre hívjam kedves bűnös gyermekeimet az egész világon.”

– Jézus itt egy engesztelő kápolna felállítására utal. (Lásd az engesztelő kápolna leírását.)

HOGYAN FOGADTÁK AZ ÚR JÉZUS FELSZÓLÍTÁSÁT AZ ENGESZTELÉSRE?

Az engesztelést sok buzgó lélek megkezdte. Volt, aki 40 napos böjtöt tartott, ostorozták magukat, imádkozták a rózsafüzért, de a felhívás elmaradt, és a szervezett engesztelést nem kezdték meg.

Sok idő telt el azzal is, vajon Istentől jönnek-e a közlések? Az Úr Jézus 3 éven belül kérte a nagy engesztelések megkezdését. Az Úr Jézus sürgetett: „Legyetek bátrak és buzgók. Ne álljatok ellen akaratomnak, mikor eltévedt, bűnös népemet (egyháziakat is) vissza akarom vezetni Szívemhez, és Üdvözíteni akarom őket áldozataitok által.”

”Ne kívánjátok, hogy ügyemet csodával bizonyítsam. Ha hisztek, megmenekültök; ha nem, bűnhődni fogtok. (Jézus ezt a második világháború kezdetén mondta)” Az előljárók azt üzenték Jézusnak általam, hogy a földeket nem tudják elosztani, mert akkor mivel segítik majd a szegényeket? Továbbá, hogy az engesztelés 4–5 év múlva kezdődhet csak el. Jézus válasza: „Leányom mondd meg, hogy az engesztelés nem 4 vagy 5 év múlva, hanem azonnal kezdődjék már el, hogy megmenthessem a lanyha papokat és minden kedves bűnös gyermekemet, hogy szent életre vezethessem őket. Máskülönben nem hagyom büntetlenül vétkeiteket.”

„Vagy készen vagytok vállalni a felelősséget a lelkekért, akik e kérsedem miatt elvesznek, mert súlyosan vétkeznek? Háromszor is gondolkodj meg, mielőtt kimondják a választ!”

„Jöjjetek, adjatok lelkeket! Ne féljetek a munkától! Talán megütöznétek

egy anyán, mikor látjátok, hogy halálos veszélytől meg akarja menteni fiait? Nem nagyobb-e a szeretetem egy anya szereteténél?” „Szeressetek Engem, ahogy Én szeretlek titeket. Akarjátok azt, amit Én akarok. Engeszteljete, tartsatok bünbánatot! Bízhatok Bennem, és szeressétek egymást.

KÍVÁNOM, HOGY AZ EGÉSZ VILÁG MEGHALLJA HÍVÁSOMAT, VÁLASZOLJON RÁ ÉS MEGTEGYE, AMIT KÉREK!”

Megkérdeztem Jézust:

- Hogyan végezzük az engesztelést?

- Bizalommal és kitartással. Ha elfog benneteket a lanyhaság, félelem, vagy hidegség, vessetek egy pillantást a keresztre, vagy az Oltáriszentségre. Mindenki tudatában legyen annak, hogy akaratomból és szeretetemből él. A test engesztelésre (úgy is engesztelhetünk, ha valami örömet köszönünk meg Istennek, például a természet szépségeit), a lélek imára és hódolatra, a szív pedig szeretetre és boldogságra van teremtve. A Szeretet Én vagyok. Szeretetem gyümölcse pedig az öröm és a béke. Meg akarom ajándékozni a világot szeretetem gyümölcseivel: a békével és a boldogsággal.”

„Ha nem engeszteltek, az egész világ elpusztul a bűnök miatt.” Jézus megmondta nekem, hogy a háborúk nemcsak a nemzetek egymás elleni gyűlölete miatt vannak, hanem az emberek bűnei miatt is. Láttam, hogy a bűntől való megtisztítás az egész világra irányul.

Kérdeztem Jézust, meddig engeszteljünk? – „Engeszteljetek életek végéig!”

De az engesztelésre való felhívásról csak igen kevesen tudtak, és végül is nem kezdődött meg az olyan mértékben, ahogy Jézus kívánta, nem lett a világ elé sem tárva. Jézus az egész világtól kérte az engesztelést, csak Magyarországtól várta a kiindulást, és a példaadást. Jézus fájdalmasan vette tudomásul szavainak semmibevételét:

”LEÁNYOM, VÉREDEL ÍRJAD AZ ILLETÉKESEKNEK: AMIT KÍVÁNOK, AZT EL IS ÉREM, AMIT AKAROK, AZT MEGVALÓSÍTOM, HA NEM ÁLTALUK, AKKOR MÁSOK ÁLTAL!!!

– „A rózsák, amit ezen a véres földön ültettem, egyszer virágozni fognak.” Valahányszor az Üdvözítő Magyarországról szólt, éreztem, hogy meg akar minket menteni, és általunk az egész világot boldog, békés korszakba vezetni.

– „Hálátlan és kemény nyakú Nekem szentelt lelkek! Mivel terveimet megghiúsítottátok, magatokra vonjátok az igazságos csapásokat, és nemcsak magatokra, az egész világ szenvedni fog az engesztelés lanyhasága miatt.”

Láttam azt is, hogy a II. világháború után a nemzetek között nagy zűrzavar és gyűlölködés támad, sőt még az Egyházban is – a bűnök és a hitetlenség miatt. Az Úr Jézus megszólalt eközben: „Atyám jobbjára eltorlí azokat, akik a kegyelem ellenére nem javulnak meg.” – Láttam a világra váró katasztrófát, és sok lélek romlását. A világ nagy része romhalmazzá vált. Jézus mérhetetlen fájdalommal nézte, és amikor rémületemet látta, vigasztalt:

– „Nem lesz így, ha megtér a világ.” – „Csakis az igazak engesztelése miatt tartom fenn a világot.”

A Szent Szűz eltávozik Magyarországról

1944-ben történt, amikor egyszer az Oltáriszentség előtt imádkoztam, megjelent a Szent Szűz, mint a Világ Királynője. Kimondhatatlan fájdalommal szemlélte hazánkat. Megrázó volt, ahogy később szótlánul továbbhaladt. Olyan mértékben, ahogy távolodott, nyomult be az országba a bűn, a hitetlenség, Isten és a felebaráti szeretet megvetése. Ezt látva rémülten felkiáltottam:

– Anyánk, Anyánk! Könyörgök, maradj velünk!

Ha elhagysz bennünket, végünk van!

A Szent Szűz távozóban egy pillanatra megállt, és amint visszatekintett, szemében kimondhatatlan fájdalom honolt. Szomorúan így felelt:

– „Nem, Leányom, nem maradhatok. Most mennem kell. Szentséges Fiam akarata ez. De nem hagylak el titeket végleg. Ha helyet készítetek Nekem a szívekben, visszatérek.”

Amikor a háború és a vele járó szenvedés tombolt az ország fölött, és láttam, hogy a nép könnyezve jajdul fel és egymástól kérdezik: Jaj, mi lesz velünk? Elpusztulunk? – akkor az engesztelő imaóra alatt Jézushoz fordultam: „Jézusom, könyörülj a szenvedőkön!” – Ő megnyugtatóan és így biztatott:

– „Gyermekeim, kedves magyar gyermekeim! Ne féljete, imádkozzatok! Szeretném minden magyar ház kapujára, és minden oszlopra

arany betűkkel felírni: **MAGYARORSZÁG NEM PUSZTUL, CSAK TISZTUL!** – Magyarország a világ végezetéig él. **SZEPLŐTELEN ANYÁM VELETEK VAN ÉS VIGYÁZ RÁTOK! EZÉRT SZERESSÉTEK ÉS AZ ENGESZTELÉST MINDENKOR VELE EGYÜTT VÉGEZZÉTEK!!!**”

„Anyám országát szeretném megkímélni”

Jézus: „Szeretettel fogadom a háborúban kiontott vért is – de a Nekem felajánlott halál, az imádság és önkéntes áldozat nélkül – nem elégséges.

Ezért az a kívánságom, hogy egy-két személy minden kolostorban vállalja az engesztelés művét. Ezek az emberek éjjel-nappal imádkozzanak, és sokat böjtöljenek. Az előljárók adják meg ehhez az engedélyt. Ne csak szóbeli imákat mondjanak, hanem merüljenek el az Én jelenlétemben, csöndben és mozdulatlanul. A bűnbánat szellemében hozzák engesztelő imáikat és áldozataikat, mindenkor egyesülve Anyám Szeplőtelen Szívével.”

Kísértések

Jézus kívánsága szerint, sokszor végeztem önostorozást és tartottam engesztelő órákat. Egy alkalommal a sátán megpróbált rábírn arra, hagyjak föl vezeklésemmel. Az sugallta, hogy ez a dolog nincs kedvére Istennek. Fölsimertem a kísértőt és azt mondtam: „Azért is folytatom!” Erre eltűnt és megjelent Jézus: „Amit az ellenség most veled tett, azt fogja megkísérelni a többi, áldozatra kész lélekkel is. Sokan hallgatnak is rá. Ha a Nekem szentelt lelkek bizonyos lanyhaságot, hidegséget és félelmet tapasztalnak, vessenek egy pillantást a keresztre, a legszentebb Oltáriszentségre, és mondják magukban: E két szentséges Valóság által él hitünk, reményünk, szeretetünk, életünk és győzelmünk. – Ekkor e lelkek tapasztalni fogják az üdvös gyakorlat hatását. Erőt, kitartást, bátorságot, szeretetet és örömet sugározok lelkükbe. Életük végéig is tartsanak ki ezek a lelkek az imádságban és az áldozathozatalban, mert a végső győzelmet és békét csak így biztosíthatom.”

Büntenger

Jézus szüntelenül sürgetett, hogy a munkatársak kezdjék el a megtisztítás művét a kolostorokban és a világban. S láttam a bűnöket is, amelyeket az Üdvözítő tovább már nem tűrhetett: a nyelv vétkeit, a hiú-

ságot, az erkölcstelenséget. Sok szerzetes csak ruháját tekintve szerzetes, legbensőleg, azaz valójában nem az. Jézus nem ok nélkül sürgette a megtérést. Láttam a bűnök tengerét városokban, falvakban. Láttam az országban megszorodott nyilvánosházakat, s a töméntelen vétket. Az Úr azt mondta: ha ezeket a házakat nem zárják be, nem könyörülhet meg az országon. Az Úr kifejezetten kívánta az egyházi és világi hatóságok föllépését ebben az ügyben. Ha másként nem – mondotta –, a törvény erejével kell megakadályozni e házak működését minden hívő üdvössége érdekében. (1945 óta nem működnek nyilvánosházak).

A lángostor

Ugyanebben az időszakban láttam a mennyei Atyát. Arca haragot tükrözött. Kezében sístergő lángostort tartott, amellyel lesújtani készült a világra. Nem akarta elpusztítani a világot, csak rettenetesen megfenyíteni. Azt is láttam, hogy ez a fenyítés milliók halálát okozná, bűnösökét és ártatlanokét egyaránt. De láttam ugyanakkor, hogy a Boldogságos Szűz az angyalok és szentekkel egyetemben sírva könyörög a világért. Az Üdvözítő ott állt szigorú arccal a könyörgő seregek és az Atyaisten között. A világra tekintett, majd hozzám fordulva ezt mondta: „Közöld papjaimmal, hogy hirdessék mindenütt: ha az emberek, és különösen a papok nem térnek meg, Atyám haragját nem lehet elhárítani országotok felől többé. Legfőképp a papok szívleljék meg szavamat, mert az ő bűneik sokkal jobban kihívják Atyám haragját, mint a világban élő emberek vétkei.” Valamivel később, már 1944-ben, azt mondta nekem az Üdvözítő: „Közölni akarom általad az Egyházzal, hogy a világ háromnegyed részét a Nekem szentelt lelkek bűnei miatt éri a háború borzalmas büntetése.” Az Úr itt nem a bűnök számára, hanem súlyosságára gondolt. Ugyanakkor panaszkodott az engesztelés művének késlekedése miatt: „Fáj Nekem” – mondta –, „hogy választottaim nem teljes erővel harcolnak a nyilvános bűnök ellen, noha erre időt és erőt adtam nekik. Ismét föl hívtam őket, hogy az állami hatóságokkal együttműködve dolgozzanak a nyilvános bűnök megszüntetésén. A vér, amely most folyik, nemcsak a nemzetek gyűlöletének, hanem a rengeteg bűnnek is következménye. Sokszor megmondtam, Egyházam által nagy dolgokat kívánok megvalósítani. Ha azonban az emberek ehhez nem segítenek engesztelő áldozataikkal, akkor – jóllehet mindenható vagyok – vajmi keveset tehetek értük.”

Aki csak egyszer is látta Jézust, hogyan kér és könyörög, az semmit sem tud többé megtagadni Tőle. Az Úr ugyanis nem maga miatt kér, hanem miattunk, ugyanakkor nem érinti akaratunk szabadságát.

Áldozatos lelkek

Egy szentáldozás után az Üdvözítő egyszer közölte velem örömét: „Örülj Velem, Leányom, megleltem az áldozatos lelkeket. Az előjárók ne támadják őket, ha bőjtölnek, imádkoznak, virrasztanak és engesztelnek. Én a világot bőjttel, virrasztással és szenvedéssel váltottam meg. Engesztelésen elsősorban az életmód megjobbítását értem. Vagyis: aki eddig káromkodott, az dicsérjen, aki lopott, adjon, aki eddig gyűlölt, ezután csak szeressen. Aki testének szolgált, lelkét szolgálja, s aki valamilyen parancsot eddig nem tartott be, tartsa be ezután, mert e nélkül nincsen bűnbánat. Szeretném látni, hogy minden kolostor, minden város, sőt minden hívő család házában kapuján ott világít a fölirat: „Engesztelés, az élet megjobbítása, áldozat!”

Gyermekek! Mondd meg ezt mindenkinek, ha az engesztelés szelleme virágzik a lelkekben, irgalmasságot gyakorlok Magyarországgal és az egész világgal.”

Más alkalommal így szólt Jézus: ”Bár a bűnök fájdalmat okoznak Nekem, irgalmasságomban nem taszítom el a bűnösöket. Ám a legnagyobb fájdalmat az okozza, ha látom, hogy megvetik, és semmibe veszik az engesztelés művét. Ti, akik megfogadjátok szavamat, ajánljatok fel kárpótlásul áldozatokat és engesztelő cselekedeteket.”

„Üdv neked, Magyarország!”

Egy alkalommal, miközben az Úr szólt hozzám, megjelent előttem egy nagy kiterjedésű sötét és sűrű ködfelhő. Mögötte hirtelen nagy világgosság támadt. Ahol a sugarak megjelentek, a köd eloszlott. Ez a látvány szép volt és vigasztaló. De láttam, hogy a sugarak csak egyik oldalán érik a ködfelhőt, csak az egyik oldalán világítanak. A másik oldal nem fogadta be a fényt, az továbbra is sötétség maradt. Megértettem, hogy mindez Magyarországra vonatkozik, és sokan vannak, akik megtértek és engesztelő életet folytatnak. Ekkor így szólt az Üdvözítő: „Üdv neked, Magyarország! Magyar papjaim, testvéreim, örüljetek Velem együtt! Íme, megérett engesztelésetek gyümölcse; ha továbbra is kitaróan engeszteltek, munkátok még csodálatos gyümölcsöket terem. Dicséret illeti a magyar népet, mert pénzérméin megőrzi Szeplőtelen Anyám képmását. (A két világháború között a két pengős pénzérméken Magyarország Védasszonya volt látható, térdén a Kis Jézussal, fényfelhő közepén fején a magyar koronával.) Ez nagy vigasztalásomra szolgál, megdicsőít Engem és Anyámat, e földön és égen egyaránt. Sokan látták e pénzérméken

Anyám képmását, s feléledt bennük a már-már elveszített hit, s így jutottak el végül az üdvösségre. Tudja meg ez a nép, hogy e Mária-kép miatt sok ellensége támad, s fog is még támadni. A sátán, az Én ellenségem, már régóta küzd népért, hogy elpusztítsa, de nem lesz övé a győzelem! Támadnak majd férfiak, akiket sokan követnek, s akik arra törekszenek, hogy Anyám képe ne csak a pénzermékről, hanem a szívekből is eltűnjék mindörökre.

A Nekem szentelt lelkeknek össze kell tartaniuk, s minden erejükkel meg kell akadályozniuk, hogy ezt a képmást eltüntessék a szívekből! Ha ez mégis bekövetkezik, az ország romlásnak indul, s Én leveszem róla áldó kezem; a föld vértől válik majd vörössé. Ha nem akarjátok, hogy a szívekből eltűnjék Anyám képmása, meg kell őriznetek a pénzerméken is,”

Az a közlés, mint Jézus tudomásomra hozta, az idős kormányzónak szólt. (Horthy Miklósról van szó.) Mivel azonban én nem értem a politikához, nem tudom, miért adta nekem Jézus ezt a megbízást.

„Nem mind!”

Jézus így szólt: „Papjaim, kedves apostolaim, az Én buzgalmammal hirdessétek a világnak az igazságot, és mondjátok mindenkinek, hogy bűnbánat nélkül pusztulás vár rá! A bűnbánat által megtapasztalja a csodát: kegyelemmel elhalmozom, és Anyám által megadom az ígért békét.” Amíg Jézus beszélt, alakjából fénysugarak törtek elő, szavaiból kimondhatatlan öröm áradt. Ez a fény és öröm beragyogta az Egyházat, a papi lelkeket és általuk az egész világot. Nagyon boldoggá tett ez a látvány. Majd Jézus elkomolyodott: „Nem mind!” Megértettem, hogy nem mindenkinek lesz hasznára ez a fényözön, mivel még az Úrnak szentelt lelkek közül sem tart mindenki bűnbánatot, s nem követi az engesztelés útját, különösen a városokban és a felsőbb társadalmi rétegekben.

Az Egyház üdve

Az Üdvözítő kérte, imádkozzam mindazokért, akik az Ő ügyében fáradoznak. Egyik kezével isteni Szívére mutatott, másikkal az engesztelés művére s így szólt: „Íme, titeket szerető Szívem nagy művei. Nagy kegyelem és áldás ez a földi Jeruzsálem számára. Ha megvalósul, örömmel tekintek az emberiségre és Szívem megnyugszik.” Amikor az engesztelés műve virágzásnak indult, örömmel mondta: „Látod ezeket a lelkeket? Egy erő, egy lélek, egy szív dolgozik bennük, s ez Én vagyok! És nyomatékkal hozzáfűzte: "Papjaim akadályozzák az engesztelés művét,

pedig egyedül az engesztelésnek köszönhetik, hogy eddig nem töröltem el a világot. Irgalmasságomban nem utasítom el a bűnösöket sem. Ha azonban az engesztelés művét megvetik és ócsárolják, fájdalmat okoznak Nekem. Mégis, szeretni akarom ezeket a gúnyolódókat is, és nem kívánom eltörölni a világot”

Az engesztelő lelkeknek pedig azt mondta: ”Szeretteim! Ne botránkozzatok meg, ha látjátok, hogy a világ, mivel hálátlan, a gúny és a megvetés köntösébe öltöztet Engem. Ne hátráljatok meg! A feltámadás csak a kereszthalál által történhet; de nem marad el az Én győzelmem, uralmam és vigasztalásom.”

Engesztelő imaórák

Az Úr kívánta, hogy a papok tartsanak engesztelő imaórákat. Ám az illetékesek semminemű megértést sem tanúsítottak.

Akkor az Úr erélyesen, de még mindig az ő megszokott szeretetével így szólt: ”Ó vak és hálátlan papjaim, miért szomorítottok így meg? Hálát és készséget várok tőletek, ti pedig gúnyal és elvetéssel válaszoltok szeretetemre! Miért kívánjátok, hogy

rejtve maradjon szeretetem, irgalmasságom és mindenhatóságom, amikor az ellenség mindig új eszközökkel indul Ellenem, és azok ellen is, akik Engem szeretnek?

Szeressetek Engem úgy, amint Én szeretlek titeket! Akarjátok azt, amit Én akarok. Engeszteljelek, tartsatok bűnbánatot, ápoljátok az Irántam való bizalmat és szeretetet. Kívánom, hogy a nép is egyesüljön Velem az engesztelés és a bűnbánat által. Óhajom, hogy az egész világ válaszoljon hívásomra és megtegye, amit kérek.”

Hozzám fordulva így szólt: „Leányom, ird le: ahol magányos lelkek szüntelenül irgalomért kiáltanak, ott az Én Szívem is kiált bűnbánatért, engesztelésért és szeretetért. Mindenki tudja meg: Békémet oly mértékben nyerik el a lelkek, amilyen mértékben gyakorolják a bűnbánatot és az engesztelés cselekedeteit. E nélkül nincs kegyelem, nincs irgalom, egyesülés; nincsen élet sem Üdvösség. Az üdvösség az Istenhez való megtérés és a Vele való egyesülés. Azok a lelkek, akik isteni szépségemet a bűn által bemocskolták, de azután nyomorúságukat fölismerve Hozzám vissza-

térnek, és állhatatosan cselekszik mindazt, amit a bűnbánat, az engesztelés és a szeretet megkíván, megtisztulnak; de elpusztulnak akkor, ha bűneikben megmaradnak.” Az Üdvözítő kioktatott az engesztelő imaórák felől, s azt kívánta, sűrűn tartsanak ilyeneket. ”Papjaim adjanak tájékoztatást a lelkeknek az engesztelő imaórákról. Buzgón és szeretettel biztassák ezeket a lelkeket. Engedjék meg ezeknek a lelkeknek, hogy kegyelmi hívó szavam szerint cselekedjenek.”

Éjszakai engesztelő órák

A súlyos időkre való tekintettel éjszakai engesztelő órákat is kíván Jézus. Sürgetett, hogy ne annyira a büntetés megrövidítését, hanem inkább az engesztelésbeni buzgóságot kérjük. Így inkább meghallgatja imánkat a mennyei Atya. De nagyon sokat kell imádkoznunk, áldozatot hoznunk, életünket is minél jobbra tennünk. Valahányszor csak Magyarországról szólt az Üdvözítő, szavaiból kiérződött, hogy meg akarja menteni ezt az országot. s ezáltal meg kívánja tisztítani az egész világot, és általunk békés, boldog korszakba vezetni.

Rózsák

A mindinkább feltornyosuló nehézségek láttán szívem nagy aggodalommal és félelemmel telt el. Az Úr bátorított: ”Nem szabad félned! Úgy tartom tenyereim ezt az Én ügyemet, mint egy hópelyhet. A rózsák, amelyeket e véres földön (A háborús Magyarország földje) ültettem el, noha most bimbó sem látszik rajtuk, egyszer még virágozni fognak.” E szavak erőt és bátorságot oltottak a lelkembe.

Templomrablás

Egy alkalommal a templomrablások által történt szentségtörésekért tartottam engesztelő imaórát egy teljes éjen át. Az Úr látomásban mutatta meg nekem, hogyan folyik le egy ilyen szentségtelen rablás, s azt mondta: „Látod, leányom, ezért kértem Én az éjszakai engeszteléseket.”

Valamivel később az Üdvözítő megmutatta nekem azokat az Istennek szentelt személyeket, akik az Ő művét támadták. Amikor ők szentáldozáshoz járultak, az Urat véresen és sebektől borítva láttam bennük, éppen úgy, mint a megszentelt szentségtartókban, a kifosztott

templomok belsejében. Az Üdvözítő arra kért, engeszteljenek ezekért a lelkekért. Azt mondta: „Látod Leányom, ezek a lelkek rózsák helyett tövist teremnek, abból fonnak Nekem koszorút.”

Jeruzsálem pusztulása

Más alkalommal így szólt hozzám Jézus: „Egyes papok akadályozni akarják az engesztelés művét. Ezek a szerencsétlenek nem tudják, hogy vagy az engesztelés által tisztulnak meg a lelkek, vagy vér és iszonyú szenvedés útján. Ekkor láttam, hogy az Úr befödi arcát és sír, mint egykor, amikor Jeruzsálem sorsát előre látva hullottak könnyei. Azután hozzám fordult és azt mondta: „Leányom, imádkozz és hozz áldozatot azokért a papokért, akik terveimet meg akarják hiúsítani, nehogy mennyei Atyám végleg elvesse őket.”

Az engesztelőkápolna

Az Úr gyakran beszélt az óhajtott engesztelőkápolnáról, hol kérve, hol sürgetve, hol meg ígérve. Elszomorította az egyházi személyek makacs ellenállása, az értetlenség, amely nem fogadta be az Ő üzeneteit. 1942 szeptemberében, az első bombázás után, így szólt hozzám az Üdvözítő: „Látod, leányom, ettől akartam Én megkímélni ezt az országot! Nem akarják felépíteni Szeplőtelen Édesanyám tiszteletére szentelt kápolnát, s ez az ellenségeskedés Szívem templomát rombolja bennük. Ez adatott jelül nekik.”*

Amikor 1944-ben egy alkalommal szintén a legszentebb Oltáriszentség előtt imádkoztam, újból megjelent előttem a Világ Királynője. Arcán kimondhatatlan fájdalom tükröződött, amint országunkat szemlélte. Ruházata fehér volt, bíbor királyi palást hullott alá két válláról. Egész alakját áttetsző, fekete fátyol borította. Fején korona helyett töviskoszorút viselt. Meztelen lábait is tövisek borították. Lába alatt az eltiport kígyó feje volt látható. Kezét imára kulcsolta, míg szeméből sűrű könnyei hullottak. Két oldalán két méltóságteljes angyal állt, feketébe öltözve mindkettő. Szemüket lesütötték és hangtalanul sírtak; oly magasztos szépséget sugároztak, mint senki földi személy.

A Szent Szűz így szólt: „Az Egyház készítsen Nekem helyet, ahová

*1942. szept. 9-10-e közötti éjjel történt Magyarországon az első bombázás, mely a fővárost váratlanul és előkészületlenül érte, s így azt teljes éjjeli kivilágításában célozhatták. Az első bomba a városmajori Jézus Szíve templomra esett.

kegyelmeimmel leszállhatok, hogy onnét szólítsam a bűnösöket meg-
térésre, s a bűnbánat útjára az egész emberiséget”

Az ország nem pusztul el teljesen

Ugyanebben az időben történt, hogy Jézus így szólt hozzám:
„Akarom, hogy a papi előljárók tegyék meg az utolsó kísérletet arra, hogy
elkerüljék az engesztelés művét. Bár az ország az összeomlás küszöbén
áll, nem szabad kételkednetek irgalmas szeretetemben!” Azután felém
fordulva ezt mondta: „Nővérekem! Most, mint testvér szólok hozzád. Imá-
tokban és az áldozatban egyesülnötök kell Velem, hogy a mennyei Atya
haragját közös erővel lecsillapítsuk, különben sokakat sújt az örök halál
gyötreleme.” Láttam, hogy az ellenség egészen meg akarja semmisíteni
hazánkat, s a mennyei Atya megengedte, hogy eszközként uralkodhassék.
De az ellenség nagyra törő terveit az Úr – a Szent Szűz kérésére és a jó
lelkek áldozatos élete miatt – ha nem is teljesen, de részben meg fogja
hiúsítani.

Mária engesztelő országa

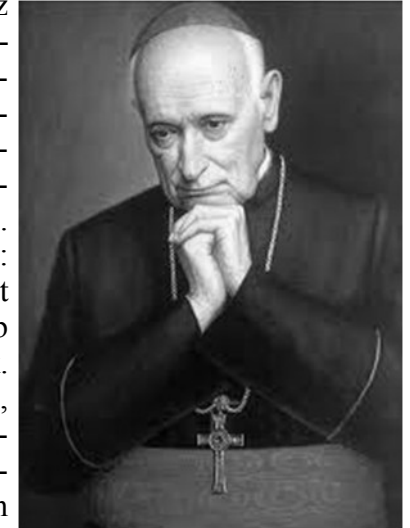
Amikor 1944 során egyszer imaórát tartottam a világ és hazánk
mentéséért, Jézus ezt mondta: „A béke közel van. A magyar nép már
csak rövid ideig fog harcolni. Az égbe szálló imák és áldozatok miatt
megrövidítettem a vérontás idejét. De a fegyverek nyugvása nem jelent
győzelmet az ország számára, nem! Szenvedések várnak rátok, hogy meg-
tanuljátok az Én igazságomat szeretni. A magyar népnek Anyámra kell
tekintenie, s hirdetnie kell mindenkor: „Mi mindannyian a mi Királynőnk
és a Világ Győzelmes Királynője által fogunk diadalt aratni.” – Majd hoz-
záfűzte: „Anyám országát egy jelzővel kívánom kitüntetni: Azt akarom,
ne csak Mária országa, hanem Mária engesztelő országa legyen, s ezt a
nevet is hordozza minden nemzet előtt”

Ekkor mutatta meg nekem az Úr az engesztelő kápolnát. Kívülről
szerény és egyszerű volt, belül azonban olyan szép, mintha nem is ember-
kéz alkotta volna. A templomban ott állt a Fájdalmas Istenanya szobra,
alatta a felirattal: „Jöjjetek, kedves Gyermekeim! Jöjjetek, engeszteljétek
Velem együtt a súlyosan megbántott Istent!”

A kápolnában sok csoda történt, testi-lelki gyógyulások, nemzeti zarán-
dokhely lett belőle. A kápolna közvetlen közelében ott állott az engesztelő
szerzetesek kolostora és egy hófehér kőből épült hatalmas bazilika, a Vi-
lág Győzelmes Királynője tiszteletére. Láttam körülötte engesztelő közös-
séget is.

Mindszenty József bíboros és Natália nővér

Mindszenty József bíborosi kinevezése után a Szent Szűztől utasí-
tást kaptam, hogy szüntelenül imádkozzam az új bíborosért. Ettől kezd-
ve rendszeresen imáimba foglaltam őt. Egy ilyen alkalommal így szólt
Jézus: „Leányom, közöld József fiammal, hogy a lelkek megmentése
szempontjából halaszthatatlan egy női engesztelő rend létesítése. Szük-
séges, hogy a létesítendő kolostorban szüntelen engesztelés folyjék, s
ezzel együtt a legméltóságosabb Oltáriszentség állandó imádása. Ezt a
rendet neki kell megalapítania. Kívánságomat sürgősen közöld vele,
mert közel az idő, amikor már nem lesz
módjában megtenni, amit most óhaj-
tok.” (A közlés Mindszenty közelgő letar-
tóztatására utal). Jézus és a Szűzanya le-
diktálták a rendi szabályokat is. Alázato-
san tudomásul vettem az Üdvözítő paran-
csát, és szavait közöltem gyóntatómmal.
Nem sokkal később Jézus ismét így szólt:
„Fiam, magyarországi helytartóm sokat
szenvedett eddig is, de élete legsúlyosabb
megpróbáltatásai csak most következnek.
S bár látható jele nem marad annak,
mennyit szenvedett Érttem és Egyháza-
mért, halála után oly helyet jelölök ki szá-
mára országomban, ahonnan hathatósan
támogatni tudja azokat, akik az Én
ügyemben buzgólkodnak Magyarországon.
Így magasztalom fel mind-
azokat, akiket az Én Nevem megvallásáért megaláznak. Fiam a szenved-
ések, és a megpróbáltatások által a tökéletességnek magas fokára jut el,
s neve elhomályosítja majd sokak nevét, akik Érttem szenvedtek.

Személyesen soha nem találkoztam a bíboros Úrral, de üzeneteim
eljutottak hozzá, amelyekre részint üzenetekkel, részint levélben vála-
szolt. Azt a levelet, amelyben közli velem, hogy ő, rám bízva, hogy le-
tartóztatása után is szüntelenül élesszem a rendalapítás gondolatát, Dra-
hos János érseki helynök által juttatta el hozzám. Drahos János az
alsókrisztinavárosi templomban fogadott, s átadta a bíboros úr levelét,
majd közölte, hogy a levelet, a bíboros úr utasításának megfelelően, el-
olvasása után el kell égetni. Így is történt.

Engesztelő Kápolna

Budapesten 1942-ben társulat alakult a kápolna felépítésére, a főváros vezetése pedig a Jézus által megjelölt helyen, a Szent Anna-réten nagy területet ajándékozott erre a célra.

Hermány Géza építészmérnök 1942 őszén kapott megbízást a terv elkészítésére.

Serédi bíboros úr azonban csak négy évi mellőzés után, 1944 őszén hagyta jóvá a kápolna felépítését, amikor betegen az óvóhelyre kellett menekülnie. Ekkor már késő volt; 1944 december 8-án, miközben Molnár László, a Battyány téri Szent Anna templom esperplébánosa felszentelte a Világ Királynője Engesztelő Kápolna alapkövét, bombák hullottak Budapestre.

1945 májusában az Úr így szólt Natália nővérhez: "... Közel van az isteni örömmel megáldott, és Lelkem fényével megkoronázott Fej ...bebizonyítom, hogy terveim nem egy lélekre, hanem az egész üldözött Egyházra és a szenvedő világra vonatkoznak. ..."

1945 október elején "Jézus látni engedte, mily nagy fokban hevíti az Ő isteni szeretetének tüze Hercegprímás Urunk szívét, és mily rendkívüli erővel működik benne az Igazság Lelke. Láttam a Szentlélek erejét erősödni, fokozódni benne, egészen a haláláig.

... Úgy ezen, mint más alkalommal láttam őt Isten kezében mint különös eszközt a közeli szebb magyar jövőre nézve."

1945 október közepén a nővér leírta Jézus Mindszentyhez intézett szavait:

"... te vagy kegyelmeim befogadója, ami nem volt és nem is lesz benned hiába! Isteni akaratomból téged felszabadító angyalként helyeztelek az ország és az Egyház védelmére."Az újonnan kinevezett hercegprímástól 1945 november 16-án Dr. Tóth K. János külügyi szentszéki referens levélben kérte a Natália nővérnek adott magán kinyilatkoztatások ügyében lefolytatott eljárás felülvizsgálatát. A vizsgálati anyag Dr. Szabó Imre kanonok (később esztergomi segédpüspök) vezetésével készült el, Dr. Bánk József (később váci érsek), Dr. Kecskés Pál egyetemi

tanár (később nagyhírű bölcseleti teológus) és P. Gologi Lajos SJ (Kovacsics Mária M. Natália nővér lelki atyja) pozitív állásfoglalásait tartalmazza és 6818/1946 ill. 3437/1948.sz. alatt került az Esztergomi Prímási Levéltárba. Mindszenty már a vizsgálat kezdetekor új terv elkészítését kérte a leírásnak megfelelően, amelyet Jézus adott a Világ Királynője Engesztelő Kápolnáról (ld. Natália nővér I. kötet. Szerk.: Fogas Anna,1993, 203-216.o. Bp., Szent József Kiadó).

1946 január 25-én saját kezűleg írta Hermány Géza (ma gyémántokleveles építészmérnök) tervrajza alá:

"A Világ Királynője nagy engesztelő mozgalomra főpásztori áldásomat adom." 1946 augusztus 26-án Székesfehérvárott a Szűzanyának mint a Világ Királynőjének ajánlotta fel Magyarországot. Engesztelésül hirdette meg a Boldogasszony Évét, ünnepélyesen nyitotta meg Esztergomban, 1947 augusztus 15-én, és ott elhangzott beszédében megígérte:

"Október 8-át, MAGYAROK NAGYASSZONYÁNAK ÜNNEPÉT MAJD NYILVÁNOS ÜNNEPPÉ TESSZÜK, vasárnapként, magunkra vállalt szentmisével és munkaszünettel üljük meg, ha a Nagyasszony ezer éven át mindenkor tapasztalt nagy hatalmával és édesanyai szeretetével átsegít minket a gyászba borult egek, háborgó tengerek viharán, vészín át."

PL 2930/1947. levéltári számú levelében írásban rögzítette: **"FŐPÁSZTORI ÓHAJOM, HOGY a magyar engesztelésnek SZENTÉLY ÉPÜLJÖN. A magyar püspöki kar 1946. dec. 26-i körlevele szellemében AKAROM AZ ENGESZTELÉSNEK EZT A SZENTÉLYÉT, mint az engesztelés évének maradandó emlékét ..."** Az engesztelő szentély alapkövét ő maga rakta le 1947 szeptember 25-én, Fogolykiváltó Boldogasszony ünnepe után.

"Észbontóan fájó gondolat volna, ha az ősi Máriás magyar földről a hit, remény és szeretet megfoghatkozásával az Isten Anyját száműznők vagy száműzni engednők és Szent István történelmi érvényű szerződését botorul felbontanók, megsemmisítenők. E kapcsolat felbontása népi öngyilkosság volna. Ez lenne a végső haláltánc és a nemzethalál, az örvény, amelyből nem volna menekvés, kiemelkedés."

Felelőssé tesztek minden magyart, elsősorban a katolikusokat a nemzet eme biztos horgonyáért és a hozzá való görcsös ragaszkodásért, hogy A MÚLT ÉVI NYILVÁNOS ÉS ÜNNEPÉLYES ELKÖTELEZETTSÉGEINK nem lesznek csak merő jószándék, vízre írt betű, érett fejjel is csacska gyerekbeszéd ..."- hangzott el Mindszenty primás újévi szózatában a Boldogasszony évében, Esztergomban, 1948 január 1-én).

<http://www.communio.hu/ppek/konyvek/vecsey01.txt>

Az Úr neki szóló külön kérésének engedelmességgel "még a válságos idők kezdete előtt" életre hívta azt a klauzúrás, engesztelő, női szerzetesrendet, amely az üzenet szerint az alábbi néven benne lesz szentté avatási jegyzőkönyvében: Mindszenty Józsefről, Magyarország primásáról nevezett, Szűz Mária, a Világ Győzelmes Királynője Engesztelő Leányai. Shvoy Lajos székesfehérvári püspök felterjesztése alapján a Püspöki Kar 1948 november 3-án tartott ülésén elfogadta a rend egyházmegyei működését. "Azonban a sátán szolgálói is ugrásra készen álltak, és a hercegprimás hősiesség után maga is engesztelő áldozattá vált nemzetünk hóhérai kezén. A kápolna ismét feledésbe merült." (id.: Engesztelő kápolna a Szent Anna-réten. Nemzeti Újság 1991 március, 11.o.)

Natalia nővér halála után nem sokkal Paskai bíboros úr fogadta a nővér munkatársát, Fogas Annát, rendi utódát, Rita nővért és a rend jogi képviselőjét. Ekkor szerzett tudomást a Primási Levéltárban őrzött fenti aktákról. Dr. Beke Margit levéltár igazgató szerint ezt a három aktát (PL 2930/1947., 3437/1948., 7435/1948.) 1992-ben bekérették a budapesti Érseki Helynökségre és nem küldték vissza Esztergomba. Ezekből semmi nem került Mindszenty bíboros boldoggá avatási anyagába. 2004 március első péntekén Veszprémben tartotta alakuló ülését a **Mindszenty Társaság**, Lezsák Sándor kezdeményezésére. A Társaság célja a szentéletű Hercegprimás életének minél teljesebb megismerése és megismertetése, aminek már meg kellett volna történnie a diktatúra szennyétől megtisztult Egyházban, de máig még erre sem került sor ...

Jézus: "Szeplőtelen Édesanyám számára az általam kijelölt helyen - a Normafánál - az engesztelő kápolnát ne építsék addig, amíg az Egyház ellenségei uralma alatt áll. Vigasztalásul mondom nektek: Ne búsuljatok, az idő már igen közel van ... Bizony mondom nektek, az összeszedett, bizalomteljes imádság az egyedüli biztos fegyver Anyám győzelméhez,

a szent békéhez." Regőczy István atya: "Mindig büszke voltam arra, hogy hazám a Szűzanya öröksége. Első szent királyunk István fia, Szent Imre herceg halála után neki ajánlotta az országot, így azután KÜLÖN ÖRÖMEL TÖLTÖTT EL, hazatérve Belgiumból, AMIKOR HALLOTTAM M Á R I A N A T Á L I A M a g d o l n a n ő v é r M A G Á N K I N Y I L A T K O Z T A T Á S A I R Ó L, M E L Y S Z E R I N T A V I L Á G M É R E T Ű E N G E S Z T E L É S I M O Z G A L O M N A K M A G Y A R O R S Z Á G R Ó L K E L L K I I N D U L N I A és elterjednie. Hallottam, hogy A SZŰZANYA EGY HELYET KÉR, EGY KÁPOLNÁT, ahol kegyelmeit különösképpen kiárasztva megtérésre hívja az egész világot. Szívvel-lélekkel magamévá tettem a gondolatot.

Beszédeimben is gyakran megemlékeztem róla. Amikor Vácon a kápolna és az árvaház felépült, a két legszentebb Szív engesztelésére ajánlottam. Mindennap engesztelő rózsafüzér-ájtatosság volt szentségi áldással, és minden csütörtök este 9 órakor engesztelő imaóra Magyarországra ért.

A különféle börtönökben töltött 2000 nap minden szenvedését engesztelésül ajánlottam a Szűzanyának hazánkért. SIKERÜLT KÁPOLNÁT ÉPÍTENEM MÁRIABESNYÓN, DOMONYBAN ÉS DOMONYVÖLGYBEN, rendbehoztam a műemlék kápolnát PEST-SZENTLŐRINCEN, templom készült SZALKSZENTMÁRTONBAN, az égi Édesanyánk lába elé téve minden imádságot, fáradságot, munkát, verejtéket, könnyet. MÉGSEM HAGYOTT NYUGODNI A GONDOLAT, HOGY NEM TELJESEDETT KÉRESE: „Akaratom, hogy a magyar engesztelésnek szentély épüljön!” 1947. SZEPTEMBER 25-ÉN, Fogolykiváltó Boldogasszony ünnepe után ugyan A NORMAFÁHOZ KÖZELI SZENT ANNA-RÉTEN MINDSZENTY BÍBOROS ÜNNEPÉLYESEN ELHELYEZTE EGY ENGESZTELŐ KÁPOLNA ALAPKÖVÉT, DE EZ SOHASEM ÉPÜLT FEL."

<http://www.communio.hu/ppek/konyvek/istvnd01.txt>

Szikora József: "Szűz Mária édesanyja, Szent Anna tiszteletére emeltek kápolnát a budakesziek a múlt század elején, a Normafa közelében. Anna napon zarándoklatot vezettek ide. A kápolnát 1945 után lerombolták. 1992-ben a Salamin család, az arra járók segítségével eredeti szépségében visszaállította. A Szent Anna kápolna közelében tervezték felépíteni a Svábhegyi Világ Királynője Engesztelő Kápolnát, de Budapest

ostroma alatt eltűnt a hegyre szállított építőanyag. A tervek a mai napig megvannak.”

<http://www.ujember.katolikus.huArchivum/001105/0901.html>

"A száműzött bíboros szolgálatában - Mindszenty József titkárának napi jegyzetei (1972-1975)" címmel 1999-ben megjelent könyv előszavában Hetényi Varga Károly ezt írta: "Primásunk a Krisztus egyháza iránti szeretetét mindenkinél hősibb fokon gyakorolta: előre és tudatosan vállalta a legembertelenebb kínzásokat, a hosszú és megalázó börtönéletet. Élete alkonyán még azt is el kellett viselnie, hogy üldözői, egyháza legnagyobb ellenségei éppen a saját egyházi feletteseit használták föl ellene, és először hazájából, majd érseki székéből is eltávolították.

Páratlan megaláztatás volt ez. Szerte a világon neves személyiségek emeltek szót bíborosunk védelmében. Gyenge vigasz, hogy az egyházi vezetés ettől a Krisztus egyházát megszégyenítő lépéstől remélte az egyszerű hívek vallásgyakorlását megkönnyíteni. Ezzel szemben azt tapasztalhattuk, hogy helyzetünk ettől a lépéstől nemhogy könnyebb lett, de annál inkább rosszabbodott. Lenin örökösei, a harcos ateisták - ezúttal egyházi segédlettel - ismét megnyertek egy csatát. Ma nem túl ritka esemény a nyilvános bocsánatkérés, de EZÉRT AZ ÁRULÁSÉRT MIND EZ IDEIG NEM KÉRT BOCSÁNATOT SENKI."

<http://www.communio.hu/ppek/k248.htm>

P. Zsoldos Imre, aki a Szeretláng Naplót kínaira fordította, így ír a XX. sz. két magyar látnokáról, **Erzsébet asszonyról és Natália nővéréről**: "Különös és szomorú magyar jelenség, hogy mindkét misztikus közvetlen magyar világi és részben egyházi környezete feszítette keresztre." (id: Antalóczi Lajos [2000]: Jelenések, üzenetek és a jövő)

<http://www.communio.hu/ppek/k117.htm>

<http://www.communio.hu/pipermail/agora/2002-April/010835.html>

1991 április 7-én Natália nővérnek látomása volt. " ... Különálló kápolnája volt Mindszenty atyának. Fehér márványoszlopokon áll a felső asztalrész, amin miséznek. A teteje alatt ... látható volt Mindszenty

atyja a koporsóban. Amikor felszentelnek egy oltárt, beletesznek egy ereklyét. Itt az egész Mindszenty atyát láttam ereklyének. Tisztán láttam.

A kápolna Mindszenty primás szent testének ereklyetartója. Nem sír. Ereklyetartó. Mindszenty atyának a pástorbója és a süvege is látható volt. Tudtam, hogy szent teste mint aki él, olyan volt, nem olyan, mint aki meghalt. Az oszlopok gyönyörűek voltak - gyerekformájú anyagok -, azok tartották az ereklyetartót. Maga a kápolna szent hely lesz. ... Mindszenty atya szentté lesz avatva. ..."

Regőczy István atya: "Elhatároztam, hogy Mindszenty József bíboros hercegprimás emlékére keresztutat készíttetek, amelyet akkor állítunk fel, amikor hazahozzák a hercegprimás földi maradványait. ..."

Több mint tíz évig tartott, amíg elkészült a keresztút, mert sajnos nem volt sürgős, hiszen az 1980-as években még nem volt szabad a hazánk. Ám Istennek hála, 1991 május 3-án hazahozták Mariazellből bíboros atyánk épségben maradt testét. Még aznap este felravatalozták az esztergomi bazilikában. Mi pedig ugyanazon időben szenteltük fel az ő emlékére a keresztutat, a Kútvolgyi Kápolna mögötti kis kerengőben. Ahogyan Pió atya élete is állandó szenvedés volt, így a mi vértanú bíboros hercegprimás atyánk élete is egyetlen nagy keresztút."

<http://www.communio.hu/ppek/k376.htm>

A nővérnek Jézus látomásban megmutatta azt a papot is, aki az engesztelő rend férfiágot meg fogja alapítani. Neve megtalálható az aktaokban. Jézus: "Az egyház el ne utasítsa! Ennek az ágnak köze van Szeplőtelen Édesanyám [Fatimában megjövendő] diadalához. Óriási mozgalom lesz! Egész Magyarországon és a határokon túl, zászlókkal, szobrokkal maga az egyház fogja vezetni a körmeneteket." Natália nővér: "Akkor lesz felismerhető az emberek megtérése, az életek rendezése, AMIKOR A FÉRFIÁG MEGLESZ. AKKOR FOG TÖRTÉNNI, AMIT MOST VÁRUNK. ... A KÁPOLNÁT KÜLFÖLD FOGJA FELÉPÍTENI. ... Úgy tudom, végül nem kerül nagy harcba.

Ez Isten műve. Az Ő kezének a műve. Itt nem tudnak mit megakadályozni. Öröktől fogva eltervezte. El fogja érni. Senki nem fogja tudni megakadályozni... Budapest legszebb és legszentebb része lesz a Szent Anna-rét a Világ Királynője Engesztelő kápolnával ..."

Jézus: "Nagy jövő vár Anyám országára, s általa az egész világ kegyelmet nyer." "Miként a betlehemi istállóban elkezdődött a megváltás, úgy a magyar földön elkezdődik az én nagy munkám: a bűn megszüntetése, eltörlése a föld színéről, a lelkek megszentelése, a sátán legyőzése és az én országomnak diadalmas uralma. Ez pedig - miként mondtam - annyiban fog sikerülni, amennyiben Szeplőtelen Anyámnak, mint a 'Világ Győzelmes Királynőjének' megadják a NYILVÁNOS tiszteletet és elismerést."

"Atyám az ígért békét csakis legszentebb Anyám, mint a Béke és a Világ Győzelmes Királynője által adja meg. Ezért tudatni akarom a pápával ... adja ki rendeletben az Egyháznak, hogy minden pap, a szentmise végén, az oltárlépcsőn térdre borulva, a jelenlévő hívekkel együtt kérje Mennyei Atyámtól a 'Világ Győzelmes Királynőjének' Szeplőtelen Szíve által a világbékét. Világ Győzelmes Királynője! Most mutasd meg hatalmadat!"

(id.: Natália nővér II. rész [szerk.: Fogas A.], 1994. Bp., Szent József Kiadó)

Imák

Kilenced Szűz Mária Szeplőtelen Szívéhez

Bevezető ima mindennap

Égi Királynőnk és Anyánk! Gyermeki bizalommal és szerető lélekkel közeledünk Szeplőtelen anyai Szívedhez, hogy erőnkhez mérten dicsérjünk, magasztaljunk, és közbenjárásodat kérjük. Csekély hódolatunkat egyesítjük azzal a dicsérettel, amellyel Téged a boldog angyali Karok, minden szentek a mennyben és hű szolgálid a földön buzgalommal magasztalnak. Egyesítjük mindenekelőtt azzal az egyedülálló dicsérettel, amellyel Téged a Legszentebb Háromság megtisztel. Téged dicsőítenek, Isten kiválasztott Leánya, Mátkája, Isten Anyja. Ne feledkezz meg rólunk, akik Hozzád sóhajtozunk, és nagy bizalommal kiáltunk e siralom völgyéből. Eszközöld ki Istentől számunkra azokat a kegyelmeket, amelyeket e kilencedben kérünk.

Első nap

Ó Mária Szeplőtelen tisztaságban ragyogó Szíve! Te vagy a legszebb virág Isten virágos kertjében. Te vagy az a csodálatos Édenkert, amelyet a bűn soha, soha nem kerített hatalmába. Eszközöld ki nekünk ezt a kegyelmet, hogy mi is, miként Te magad, Isten megbántását, még a legcsekélyebbet is minden erőnkkel kerüljük, Üdvözlégy... Litánia Mária Szeplőtelen Szívére! *

Második nap

Mária Szeplőtelen Szíve, örök szüzességben Istennek szentelt Szív! Te vagy az érintetlen lilium, a virágzó oázis a világ sivatagában, amelyben Isten Szeme gyönyörködik. Vonzz sok lelket szüzességed követésére, hogy a világ csábítását legyőzzék, és magukat osztatlan szívvel Istennek szenteljék.

Üdvözlégy... Litánia

Harmadik nap

Mária Szeplőtelen és isteni szeretettől lángoló Szíve! Te vagy az égő lámpás, amelyet maga a Szentlélek gyújtott lángra, és szeretetének

* Ennek szövegét lásd a kilenced után.

olajával táplált: a Te Szívedben a szent Tűz soha nem aludt ki. Gyújtsd lángra a mi lanyha szívünket is az isteni szeretetnek azzal a Tüzével, amely a Te Szívedben oly nagy lánggal égett.
Üdvözlégy... Litánia

Negyedik nap

Mária Szeplőtelen és szemlélődésben elmerült Szíve! Gondolataiddal, vágyaiddal mindenkor Istennél időztél. Szent Fiad szavait és a megváltás titkait szent hallgatással őrizted Szívedben. Űzd el a nyugtalanító gondolatokat, amelyek megzavarják összeszedettségünket, és irányítsd lelkünket Isten felé.

Üdvözlégy... Litánia

Ötödik nap

Ó Mária Szeplőtelen és egészen alázatos Szíve! Minél gazdagabb lettél kegyelmekben és erényekben, annál mélyebbé változott alázatosságod. Szerény és visszahúzódo lelkületed különösen kedves volt Istennek, és emiatt méltatott arra az Isten Fia, hogy Szívedben szállást vegyen. Taníts bennünket is igaz alázatra és Isten akaratának követésére!

Üdvözlégy... Litánia

Hatodik nap

Ó Mára Szeplőtelen és sok szenvedéssel eltelt Szíve! Mint Krisztus Anyja és a Megváltásban Társa, egészen kiürítetted a szenvedés kelyhét. Segíts bennünket, hogy a szenvedésnek ezt a mértékét, amelyet az Isten jósága és bölcsessége számunkra kijelölt, bátran és bízó lelkülettel viseljük.

Üdvözlégy... Litánia

Hetedik nap

Ó Mária Szeplőtelen és a mi üdvösségünkért aggódó Szíve! Emlékezz meg a szegény bűnösökről, akiket vad szenvedélyek bilincse tart rabságban és Istentől távol élnek. Segítsd őket, hogy kötelékeiktől megszabaduljanak, és újra Isten gyermekeinek szabadságára jussanak.

Üdvözlégy... Litánia

Nyolcadik nap

Ó Mária Szeplőtelen, és Krisztus Egyházával szeretettel törődő Szíve! A kereszt alatt nekünk, embereknek, és az egész Egyháznak Anyja lettél. Imádkozz, könyörögj Jézusnál szüntelenül az Ő szeretett Jegyeséért. Egyházáért a földön. Vedd oltalmad alá a pápát, a püspököket, a papokat és

Istennek egész népét. Védj meg bennünket a gonosztól.

Üdvözlégy... Litánia

Kilencedik nap

Ó Mária Szeplőtelen és királynői Szíve! Földi életed elmúltával az Úr föl vitt Téged a mennybe, s az Ő felülmúlhatatlan örömeinek birodalmában adott Neked szállást. Testestül-lelkestül a mennybe vétettél, ahol Szent Fiad Királynővé koronázott. Élj e királynői hatalommal a mi javunkra, jöjj segítségünkre mindenkor, ha kérünk, ha nem. Hadd legyünk Általad mi is méltók a mennyei koronára a Te jóságos közbenjárásodra!

Üdvözlégy... Litánia

Felajánló ima az egész kilenced végén

Mennyei Atya, Mária Szeplőtelen Szíve által felajánlom Neked Szent Fiadat, Jézust, ahogy Ő is a kereszten, föláldozta magát az egész világ üdvéért, s oltárainkon most is szüntelenül áldozatul adja magát. Fogadd kegyesen ezt az áldozatot Mária Szeplőtelen Szíve által, és irgalmazz nekünk. Ne hulljon hasztalan ez a drága Vér, amely oltárainkon jelen van! Ne esedezzen értünk hiába Mária Szent Szíve. E szent áldozat és Mária könyörgései által fordulunk az atyai Jóságodhoz. Adj a bűnösöknek bocsánatot, a haldoklónak kegyelmet az üdvösség elnyerésére, a világnak békét, az Egyháznak pedig egységet és minden mennyei jót. Amen.

Litánia Mária Szeplőtelen Szívéről

Uram, irgalmazz nekünk!

Krisztus kegyelmezz nekünk!

Uram, irgalmazz nekünk!

Krisztus hallgass minket!

Krisztus hallgass meg minket!

Mennyei Atyaisten, irgalmazz nekünk!

Megváltó Fiúisten, irgalmazz nekünk!

Szentlélek Úristen, irgalmazz nekünk!

Mária Szíve, az Isten Szívének mintájára alkotott Szív – könyörögj értünk!

Mária Szíve, a Szeplőtelenül Fogantatottnak Szíve,

Mária Szíve, a Szent lélek méltó lakhelye,

Mária Szíve, az örök Bölcsesség Anyjának Szíve,
Mária Szíve, a szép Szeretet Anyjának Szíve,
Mária Szíve, az Isteni Ige Anyjának Szíve,
Mária Szíve, a halálnál is erősebb Szív a szeretetben,
Mária Szíve, a fájdalmak töreivel átdöfött Szív,
Mária Szíve, a keresztt alatt Jézussal egyesült, megfeszített Szív,
Mária Szíve, Jézus Szívének képmása,
Mária Szíve, Jézus Szívének gyönyörűsége,
Mária Szíve, a szentség kincsháza,
Mária Szíve, a minden kegyelem Közvetítőjének Szíve,
Mária Szíve, bűnösök menedéke,
Mária Szíve, szomorkodók erőssége,
Mária Szíve, elhagyatottak vigasztalója,
Mária Szíve, csüggedők felemelője,
Mária Szíve, üldözöttek menedéke és bátorítója,
Mária Szíve, haldoklók reménye,
Mária Szíve, a szorongatottak mentsvára,
Mária Szíve, az Egyház védelme a sötétség ereje elleni harcban,
Mária Szíve, az okosság lakhelye, amely minden tévtanítást szertefoszlat,
Mária Szíve, az egész világ Királynőjének dicsőséges Szíve,
Mária Szíve, Anyánk Szíve,
Mária Szíve, minden dicséretre méltó Szíve,
Isten Báránya, Te elveszed a világ bűneit, kegyelmezz nekünk!
Isten Báránya, Te elveszed a világ bűneit, hallgass meg minket!
Isten Báránya, Te elveszed a világ bűneit, irgalmazz nekünk!
Imádkozz érettünk, Istennek Szent Anyja, hogy az isteni Tűz, amely a Te Szívedet kimondhatatlanul betöltötte, a mi szívünket is lánggra gyújtsa!
Könyörögjünk! Mindenható örök Isten! Te a Boldogságos Szűz Mária Szívében a Szentlélek méltó lakhelyét készítetted el, add meg nekünk és mindenkinek – aki Mária Szeplőtelen Szívét tiszteli –, a kegyelmet, hogy Hozzá mindig hasonlóbakká váljunk. Kérjük ezt Krisztus, a mi Urunk által.

Amen.

Imafüzér a Világ Győzelmes Királynője tiszteletére

A keresztnél:

Itt függ a mi hitünk, a mi reményünk, a mi szeretetünk, életünk, üdvösségünk és győzelmünk! Üdvözlégy... (háromszor)

A nagy szemeknél:

Dicsőség az Atyának, dicsőség a Fiúnak, dicsőség a Szentléleknek, a Szeplőtelen Szűz, a Világ Győzelmes Királynője által, most és mindörökkön-örökké. Amen. Alleluja! Ave Maria!

A kis szemeknél:

Világ Győzelmes Királynője, mutasd meg hatalmatod!

A végén háromszor:

Szent, szent, szent a seregek Ura és Istene, telve van az Ég és Föld az Ő dicsőségével! Áldott, ki az Úr nevében jó! Dicséret, hála, szeretet és dicsőség legyen Néked, Istenünk, hogy a Világ Győzelmes Királynőjét adtad minékünk!

Építsük fel az engesztelő kápolnát*

A nehéz viszonyok csak még sürgetőbbé teszik, hogy népünk jövőjéért áldozatot hozzunk Istennek, aki egyedül segíthet. Ezért épülnek fogadalmi szentélyeink a legsúlyosabb időkben. A háború alatt tettük le az alapkövet, most pedig Bíboros Főpásztorunk 1947. május 8-án ismét elindította az engesztelő kápolna felépítését szolgáló mozgalmat. Hogy a megbántott Isten kegyesen fogadja népünkért a Szűzanyának felajánlott fogadalmunkat, tartsunk őszinte bűnbánatot, küzdjünk a tömegbűnök ellen (misemulasztás, káromkodás, paráznaság, válás, bimbózó élet ellen merénylet, gyűlölködés, könyörtelenszívűség, gondoskodjunk az ifjúság tiszta, krisztusi életéről, imádkozzuk naponta a rózsafüzért. De vonjunk is meg valamit magunktól és adakozzunk szívesen az engesztelés oltárára! Aki Istennek ad, a legjobb kamatra ad! Ajánljuk fel távollevő, vagy elhunyt szeretteinkért is. Rendezzünk előadásokat egyesületeink által, terjesszük az eszmét ismerőseink között!

Mondd napjában többször minden óraütésre, harangszóra:

Ave Maria!

Éljen a világ Királynője!

**Győzelmes Nagyasszony, Világ Királynője,
Légy engeszteléssel, Hazánk megmentője!**

* Az eredeti adakozási felhívást tartalmazó röpirat szövege, amelyet Mindszenty írt alá, a következő közléssel: "Akaratom, hogy a magyar engesztelésnek szentély épüljön"

Napi imák Szűz Mária Szeplőtelen Szívéhez

Anyánk, fájdalmas és Szeplőtelen Szívednek szenteljük magunkat, hogy ezáltal jobban Jézus Szívének legyünk szentelve, aki az Atya Szívén nyugszik, a Szentlélek szeretetében. Amen.

Mária fájdalmas és Szeplőtelen Szíve, testet-lelkestül Neked szentelem magam most és mindörökre, mindazokkal együtt, akik nekem kedvesek, s akik tőlem idegenek. Amen. / 181 /

Ó legjobb és legszeretőbb Anya, Szeplőtelen Szíved által segíts, hogy miként Te, én is egészen teljesítsem a mennyei Atya akaratát. Amen.

Mária Szeplőtelen Szíve, fogadj el, amint vagyok, és tégy olyanná, amilyenné Te kívánsz engem tenni. Amen.

Mária, Anyám vagy, én a Tied vagyok.
Mária, Te Királynőm vagy, szolgálok Neked.
Mária, Te Úrnőm vagy, engedelmeskedem Neked.
Mária, Te tanítóm vagy, hallgatok Rád.
Mária, Te csillagom vagy, követlek Téged.
Mária, Te erőm vagy, Veled együtt küzdök.
Mária, Te oltalmam vagy, Rád bízom magam.
Mária, Te szentélyem vagy, Szeplőtelen Szívedben elrejtözve akarok élni, szeretni, szenvedni Jézusért és meghalni. Amen.

Anyánk, szeretett Királynőnk, add a Te lelkületedet minden munkához, cselekedetünkhöz, add a Te védelmedet, szeretetedet és segítségedet egész napon át. Engedd, hogy mi és Isten minden szolgája a Te Szeplőtelen Szívedben lakozhassunk. Amen.

Csodálatos Anya, add a Te Szeplőtelen Szívedet az én vétkes Szívem helyébe, hogy így működhessek bennem isteni Fiad. Hallgasd meg kérésemet minden kegyelem hatalmas és hűséges közvetítője. Amen.

Jóságos Jézus, add a Te isteni, megsebzett Szívedet az én bűnös szívem helyébe, hogy így működhessek bennem a Szentlélek, s így növekedjél bennem Te, irgalmas szívű Jézus. Hallgasd meg kérésemet, jóságos, hűséges, szerető szívű Jézus, hogy csakhamar mint a béke királya uralkodhass ezen a földön. Amen.

Engesztelő ima Mária Szeplőtelen Szívéhez

Mária Szeplőtelen Szíve, alázattal és bűneink megbánásával engesztelést akarunk nyújtani Neked minden bűnért, amellyel isteni Fiad legszentebb Szívét megbántottuk, s amellyel a Te Szívedet is bántalommal illettük.

Bocsánatot kérünk saját bűneinkért, hálátlanságunkért és hidegségünkért.

Bocsánatodért esedezünk minden szegény bűnös számára, aki tudatlanságból, elvakultságból, vagy gonoszságból vétkezett.

Mária Szeplőtelen Szíve, kérünk Téged, növeld bennünk a hitet és esedezz Jézushoz, fogadja ezt kárpótlásul oly sok ember hitetlenségéért. Jézus Szent Szíve növelje szeretetünket és hálánkat a Te Szent Szíved iránt és fogadja kárpótlásul a bűnösök hálátlanságáért.

Mária Szeplőtelen Szíve, bízunk Benned, és Hozzád könyörgünk azokért is, akik Téged nem szeretnek, nem bíznak anyai szeretetedben és jóságodban, s ezért nem könyörögnek Hozzád.

Mi is meg akarjuk tenni azt, amit a fatimai gyermekektől kértél: hogy „magunkat Istennek átadjuk, készek vagyunk meghozni minden áldozatot. Minden szenvedést vállalunk, amit csak Isten reánk küld. Vállaljuk őket, mint engesztelést a sok bűnért, amellyel az emberek megbántották Istent, az Ő Szent Fölségét. Vállaljuk a bűnösök megtéréséért, a káromkodások és mindazon megbántások engeszteléséért, amelyeket Szeplőtelen Szíved ellen elkövetnek.”

Térítsd meg, Ó Anyánk, térítsd meg a bűnösöket és nyilatkoztasd ki nekik is Szeplőtelen Szívedet, mint biztos menedékhelyet, ahol istenkáromlásuk Isten dicsőítésévé, hitetlenségük hitté, közömbösségük imádsággá, gyűlöletük szeretetté változik.

Add, hogy Istenünket és Urunkat többé soha meg ne bántsuk, akit már eddig is annyiszor megbántottunk. Eszközöld ki Szentséges Fiadtól a kegyelmet, hogy az engesztelésben hűségesen kitarassunk, és Szeplőtelen Szívedet utánozzuk a tiszta lelkiismeret, alázat, áldozatosság, és igaz Isten és felebaráti szeretet által.

Mária Szeplőtelen Szíve! Dicséret, magasztalás és szeretet Neked.
Mi bízunk Benned!

Segíts bennünket minden küzdelemben, szükségben és veszélyben,
most és halálunk óráján. Amen.

Mária Szeplőtelen Szíve! Győzd le a sátán hatalmát és könyörögj
értünk, hogy Isten szent akaratát mindenkor megcselekedjük. Amen.

Jézus isteni Szíve, könyörülj rajtunk!

Felajánlás a mennyei Atyához

Örök Atya!

A végtelen szeretet Atyja, Jóság és Irgalom!

Mária Szeplőtelen és fájdalmas Szíve által egyesülve Jézus dicsősé-
ges nevelőatyjával, Szent Józseffel és minden anygallal és szenttel –
most, minden ember és a tisztítóhelyen szenvedő lelkek nevében, följán-
lom Neked szeretet Fiadat, Jézus Krisztust – istenségével és emberségével
együtt.

Örök Atya – szeretettel, hálával és engesztelésül –, följánlom Ne-
ked Jézus megsebzett, vérző és megtört Szívét.

Örök Atya – szeretettel, hálával és engesztelésül – felajánlom Ne-
ked Jézusnak értünk ontott minden csepp drága Vérét.

Örök Atya – szeretettel, hálával és engesztelésül – felajánlom Ne-
ked isteni Fiad szörnyű haláltusáját és elhagyatottságát halála előtt az
Olajfák hegyén.

Örök Atya – szeretettel, hálával és engesztelésül – felajánlom Ne-
ked Krisztus tövissel koronázott szent Fejét, az isteni Bölcsesség szék-
helyét – kimondhatatlan Szépségben és fönségben.

Tekints, örök Atya, mindenkifölött szeretett leányodnak, Máriának,
a Szentlélek Mátkájának orcájára. Fogadd, örök Atya, Mária könnyeit,
Szíve fájdalmát, és szenvedéseit – erényeit, érdemeit és tökéletességét.

Örök Atya – szeretettel, hálával és engesztelésül –, felajánlom Ne-
ked mindazt a szeretetet, amellyel isteni Fiad, a boldogságos Szűz Mária
és az összes szentek érdemszerző cselekedeteiket véghezvitték.

Örök Atya – szeretettel, hálával és engesztelésül –, felajánlok Ne-
ked minden szentmisét, amelyet eddig már bemutatnak, s amit majd ez-
után mutatnak be.

Örök, jóságos és irgalmas mennyei Atya, fogadd el Jézus és Mária
egybe-sült Szívét, engesztelésül az egész világ bűneiért, isteni haragod csil-
lapítására, a legszentebb Szentháromság megdicsőítésére, a Szentatya, a
püspö kök, papok és szerzetesek megvilágosítására, s a tisztítóhelyen
szenvedő lelkek – köztük hozzátartozóim, barátaim és ellenségeim – vált-
ságára. Amen.

Engesztelő ima Jézus Legszentebb Szívéhez

Jézus legszentebb Szíve, te túlaradó jóságodból kiárasztod szerete-
tedet az emberekre és biztos menedéket nyújtasz nekünk, bűnösöknek,
Mária Szeplőtelen Szíve által.

Alázattal és bűnbánattal megvalljuk, hogy sokat vétettünk gondolat-
tal, szóval, cselekedetekkel és mulasztással, a hitben való lanyhasággal,
közömbösséggel, a felebaráti szeretet elhanyagolásával: kötelességeink
elmulasztásával; hálátlansággal isteni jóságod iránt. Ezzel kiérdemeltük
igazságos büntetésedet. Ezért irgalomért és megbocsátásért esedezünk.
Irgalmazz nekünk, szenvedésed és kereszthalálod végtelen érdemei által.
Bízunk abban, hogy Mária Szeplőtelen Szíve érdemeiért elnyerhetjük ir-
galmasságodat.

Bűneinkért elégtételül és engesztelésül el akarunk fogadni minden
próbatételt és szenvedést, amelyet szereteted számunkra rendel. Újra hin-
ni akarunk, erősen és gyermeki hittel, többet imádkozni és szeretni Téged
azok helyett is, akik nem hisznek, nem imádkoznak, és nem szeretnek Té-
ged. Jézus legszentebb Szíve, dicséret, dicsőség és engesztelés Neked
Mária Szeplőtelen Szíve által. Amen.

Engesztelő ima a káromkodás bűneiért

„Dicséret, imádás, szeretet és magasztalás az Isten szent Nevének
minden teremtmény részéről, amelyet Isten alkotott a mennyben, a földön
és a föld alatt. Különösen illesse tisztelet és dicsőítés az isteni Nevet az
Oltáriszentségben jelenlévő Jézusnak legszentebb Szíve által, és Máriá-
nak szeretettel teljes Szeplőtelen Szíve által”

„Ó Jézusom, kívánom, hogy a lelkek iránti szeretettel teljes szomjú-
ságod mindenkor kielégítést nyerjen, s hogy Téged minden emberszív
igazán szeressen és vigasztaljon.” Amen.

Az Úr Jézus ígéretei:

Az ígérek mindazok számára érvényesek, akik megtartják az első-pénteki és szombati kilencedet a fentiek szerint:

1. „Mindazt, amit Anyám Szíve által kérnek – feltéve, hogy a kérések megegyeznek Isten végzésével – megadom nekik még a kilenced idején, ha ezt Tőlem bizalommal kérik.
2. Minden körülmények között érezni fogják Anyám különleges segítségét és áldását.
3. Béke, egyetértés és szeretet fog uralkodni lelkükben és családjukban.
4. A családokat megóvom a botrányoktól, a csalódásoktól és az igazságtalanságoktól.
5. A házastársak együtt maradnak, és az eltávozottak visszatérnek családjukhoz.
6. A családtagok meg fogják egymást érteni és mindvégig állhatatosak maradnak a hitben.
7. A gyermekeket váró anyák Anyám különös oltalmát tapasztalják, és mindazt elnyerik, amit maguknak és gyermeküknek kérnek.
8. A szegények lakáshoz és táplálékhoz jutnak.
9. Elvezetem őket az imádság és a szenvedés szeretetére, megtanulják szeretni Istent, felebarátjukat és ellenségeiket.
10. A bűnösök különösebb akadályok nélkül megtérnek, akkor is, ha más végzi el helyettük a kilencedet.
11. A bűnösök nem fognak visszaesni előző bűneikbe, s nemcsak bűneik bocsánatát nyerik el, hanem a tökéletes bánat és szeretet által a keresztségi ártatlanságot is.
12. Akik ezt a kilencedet a keresztségi ártatlanságban végzik, ezután nem fogják Szívemet egészen halálukig egyetlen súlyos bűnnel sem megbántani. (Különösen áll ez a gyermekekre!)
13. Az őszintén megtérő nemcsak a kárhozattól, hanem a tisztítóúttól is megmenekül.
14. A lanyhák elhagyják tespedésüket, buzgóságukban kitartók lesznek, és rövid idő alatt nagy tökéletességre és szentségre jutnak.
15. Ha a szülők, vagy valamely családtag végzi el az első-szombati kilencedet, nem kárhozik el senki a gyermekek és a családtagok közül.
16. A fiatalok közül sokan megkapják a papi, vagy szerzetesi életre szóló hivatást.

17. A hitetlenek hitre jutnak, az eltévelyedettek visszatérnek az Egyházba.
18. A papok és szerzetesek hűségesek maradnak hivatásukhoz, a hűtlenek elnyerik a bűnbánat és visszatérés lehetőségének kegyelmét.
19. A szülők és az előljárók nemcsak lelki, hanem anyagi gondjaikban is segítséget kapnak.
20. A test megszabadul a világ és a sátán kísértéseitől.
21. A kevélyek alázatosak, az indulatosak egymást szeretőkkel lesznek.
22. A buzgó lelkek megtapasztalják az ima és az áldozat édességét; nyugtalanság, kétségek, aggályok nem gyötrik őket sohasem.
23. A haldoklók halálküzdelem és a sátán támadása nélkül fognak távozni, a hirtelen és készületlen haláltól megmenekülnek.
24. A haldoklók oly nagy vágyat éreznek az örök élet után, hogy magukat akaratomnak megadva Anyám karjai közt távoznak a földi életből.
25. Az ítéletnél ugyanők Anyám különös oltalmát fogják tapasztalni.
26. Megkapják a kegyelmet, hogy az Én szenvedésem és Anyámé iránt részvétet és szeretet érezzenek.
27. A tökéletességre törekvők kiváltságképpen elnyerik Anyám fő erényeit: az alázatosságot, a tisztaságot és a szeretetet.
28. Bizonyos külső és belső öröm és béke fogja őket kísérni egész életükben, mind egészséges, mind beteg állapotukban.
29. A papok elnyerik azt a kegyelmet, hogy minden nehézség nélkül az Én Anyám jelenlétében éljenek.
30. Azok, akik a Velem való egyesülésben előrehaladtak, megkapják a kegyelmet, hogy ezt az egyesülést át is éljék. Tudni fogják, mit jelent ez: már nem ők élnek, hanem Én élek bennük. Vagyis: szívükkel Én szeretek, lelkükkel Én imádkozom, nyelvükkel Én beszélek, egész lényükkel Én szolgálom. Át fogják élni, hogy ami jó, ami szép, ami szent, ami alázat, ami szelídség, engedelmesség, érték, ami csodálatos van bennük, az Én vagyok. Én, a mindenható, végtelen, egyetlen Úr, egyetlen Isten, egyetlen Szeretet.
31. Azok lelke, akik ezt a kilencedet végzik, mint fehér liliomok ragyognak Anyám Szeplőtelen Szíve körül az örökkévalóságban.
32. Én, az isteni Bárány, Atyámban és a Szentlélekkel egységben mindörökké örvendezem e lelkeket látván, akik Anyám Szeplőtelen Szíve által eljutnak az örök dicsőségbe.
33. A papi lelkek a hit szerinti életben és az erényekben mindig előbbre jutnak.

A Szűzanyának, mint a világ Királynőjének ünnepélyes, nagy ígérete:

„Minden hónap első szombatján a pokol kapui bezárulnak. E napon senki nem kárhozik el. Kinyílnak a tisztítóhely kapui, sokan jutnak be a mennybe. Ezt Fiam irgalmas szeretete ajándékozta Nekem, hogy megjutalmazza azokat, akik tisztelik Szeplőtelen Szívemet.”

Az Egyház képviselői fölkértek, kérdezzem meg az Üdvözítőt, miért kért a Szűzanya Fatimában 5 első-szombatot Ő pedig kilencet? Az Úr Jézus ezt válaszolta:

„Az 5 első-szombat kérése Szeplőtelen Édesanyám alázatának jele, amelyet Ő az égben is él. A kilenc első-szombat kérése pedig az Én szeretetemnek jele, amely nem tudja elviselni, hogy Én többet kapjak, mint az, akivel szeretetben összeforrtam.”

Vagyis: Amint Jézus Szíve tiszteletére kilenc első-pénteket tartunk, úgy tartunk kilenc első-szombaton engesztelést a Szűzanyával együtt. Ezzel Jézust engeszteljük, és a Szűzanyát megtiszteljük, magunkat Néki átadjuk, s így Szeplőtelen Szívén keresztül Jézushoz érkezünk.

HÁROM SZENTOLVASÓ TITKAI:

AZ ÖRVENDETES SZENTOLVASÓ TITKAI

1. Akit te Szent Szűz a Szentlélektől fogantál
2. Akit te Szent Szűz Erzsébet látogatván méhedben hordoztál
3. Akit te Szent Szűz a világra szültél
4. Akit te Szent Szűz a templomban bemutattál
5. Akit te Szent Szűz a templomban megtaláltál

A FÁJDALMAS SZENTOLVASÓ TITKAI

1. Aki érettünk vérrel verítékezett
2. Akit érettünk megostoroztak
3. Akit érettünk tövissel megkoronáztak
4. Aki érettünk a keresztet hordozta
5. Akit érettünk keresztre feszítettek

A DICSŐSÉGES SZENTOLVASÓ TITKAI

1. Aki a halálból föltámadott
2. Aki a mennybe fölment
3. Aki nekünk a Szentlelket elküldötte
4. Aki téged Szent Szűz a mennybe fölvelt
5. Aki Téged Szent Szűz a mennyben megkoronázott

Forrás: <http://imaerted.hupont.hu/148/kettos-nagkilenced>

